

HET LEVEN VOLGENS FREDERIK

TRAGI-KOMEDIE in vier taferelen

door Fons Vinck

KORTE INHOUD

Het leven van Frederik wordt hier in al zijn aspecten ten tonele gevoerd op een haast satirische wijze.

Zijn dromen, zijn ontgoochelingen, zijn hoop, maar vooral zijn blunders en zijn mislukkingen worden op een - zeg maar humoristische noot - naar voor gebracht.

Twee mannen spelen zowel presentator als politieagent, schoolmeester, vriend, uitgever, en noem maar op.

Drie vrouwen vergaat het niet beter.

Zij zijn achtereenvolgens presentatrice, serveerster, uitdagende secretaresse, maar zij zijn vooral die vrouwen die zijn leven binnendringen.

Het belooft alleszins geen gemakkelijke klus te worden om al die verschillende personages neer te zetten.

Toch loont het de moeite voor wie geen uitdaging uit de weg gaat.

De enige die zichzelf mag spelen, is Frederik, zij het dat we hem wel in verschillende situaties zullen te zien krijgen, wat op zich ook al geen sinecure is.

De humor en de filosofische scènes overlappen mekaar met de regelmaat van een klok.

Eigenlijk zal Frederik het geluk net niet kunnen grijpen, al scheelt het maar een haar.

Herkenbaar toch?

ROLVERDELING

POL	presentator - speelt ook agent, vriend, uitgever en andere rollen
ROGER	presentator, schoolmeester, kelner, vriend. agent, enz.
CARINE	reisleidster, bruid, 3de vriendin, enz.
SOPHIE	dienster, zwoele secretaresse, 2de vriendin, enz.
NICOLE	1ste vriendin, geluksfee, enz.
FREDERIK	speelt Frederik.

1

- POL Goeie avond (pauze - bemerkt iemand in het publiek), ach, u bent er ook, zie ik. (weinig enthousiast) Alweer. U volgt ons wel op de voet, niet? Enfin, als u betaald heeft, voor mij niet gelaten. Aan de anderen: hartelijk welkom op deze spetterende revueavond ... Wablieft ? (weer tot persoon in zaal) ... Als u het beter denkt te weten, kan u hier misschien komen staan, ja ? 't Is altijd hetzelfde liedje met die zwanzers. Och, het thema van vanavond. Het gaat over het leven volgens ...
(op dat ogenblik komt Roger op die net dezelfde tekst begint :
"Goeie avond (pauze - bemerkt iemand in het publiek), ach, u bent er ook, zie ik. (... tot "... Het gaat over het leven volgens ..." Pol heeft heel de tijd gepoogd hem te doen stoppen) .
Roger .. Roger ... (speelt in - mimisch)
- ROGER Ja ? ...
- POL Dat is mijn tekst ... mijn tekst.
- ROGER Hé ? .. Ach, sorry ... zeg jij het maar. Sorry ... sorry.
- POL (als Pol wil aanvangen. zegt Roger nog eens "sorry") Dank je. Goeie avond, ach, u bent er ook, zie ik. Alweer. ... Lap, ik heb dat al gezegd.
- ROGER Ik ook. Waarom herbegin je nu weer, dommerik. Straks denken ze nog dat de teksten op voorhand gemaakt zijn. We staan hier te improviseren, hoor.
- POL Improviseren.
- ROGER Ja, dat zei ik toch. Zouden ze het gemerkt hebben?
- POL Hm, dat zie ik niet zitten. Vind jij dat er hier vanavond een ...
(fluistert in het oor van Roger)

- ROGER Een intelligent publiek? Ik weet niet ... eens kijken.
(ze bestuderen aandachtig het publiek)
- POL Hm ... die daar misschien?
- ROGER Ik betwijfel het. Dat mevrouwtje daar ziet er toch ... hé '?
- POL Eens dichterbij kijken. ... Maar die vent naast haar ...
- ROGER Erg, hé meneer. Blijft u gerust zitten - aan die ogen van u kunnen we toch niets doen. Misschien dat ze na deze avond wat frisser lijken.
- POL Juist. "Wij gaan het vanavond hebben over "Het leven ...
- ROGER volgens Frederik." Frederik was een klein jongetje van zeven dat vrolijk door het leven huppelde. Zijn vader stak hem hoog in de lucht en riep.
- ROGER Frederik.
- FREDERIK (op - half geschminkt - met doek nog om de hals - achternagezeten door de schminkster) Goeie avond - goeie avond.
(buigingen en reverences makend - het publiek aanmoedigend om te applaudisseren)
- POL Verdorie, hij is veel te vroeg.
- FREDERIK Ben ik te vroeg? Ben ik te vroeg?
- CARINE Ik kon hem niet tegenhouden. Hij hoorde zijn naam roepen en hop ... de scène op.
- POL Haal hem hier weg.
- ROGER (tot publiek) Sorry - sorry.
- CARINE Ja zeg, we doen ons best. Kom jongen, we zijn te vroeg.

- POL Excuseer ons, dames en heren.
- FREDERIK Ik moet mij even nog gaan scheren.
(Carine af met Frederik)
- POL Waar waren wij gebleven? Ach ja, Frederik dus.
- ROGER Ssst - (ze kijken gespannen) niet te luid.
- POL (nu heel stil) Frederik groeide op in een ... laten we zeggen ... grauwe buurt.
Frederik ...
- ROGER Wat?
- POL Hoezo, wat?
- ROGER Ik versta je niet.
- POL Ik moest toch fluisteren.
- ROGER Waarom ?
- POL Voor Frederik.
- ROGER Wablieft ?
- POL (die het nu echt de keel uithangt - brult) Voor Frederik.
- FREDERIK (denkt weer dat hij op moet en stormt de scène op. Zijn haar hangt nog nat voor zijn ogen en hij heeft enkel nog broek met bretellen aan en een onderhemdje. Hij huppelt rond als een joch van tien)
Hallo, ik ben Frederik.

(de schminkster pakt hem bij zijn bretellen maar heeft daar wel problemen mee)

- POL Weg met hem.
- ROGER Voer hem af. Sorry- sorry.
- CARINE Moet je ook zo luid zijn naam schreeuwen. 't Is de eerste keer dat hij mag meedoen, hoor.
- FREDERIK (in paniek omdat hij zijn tekst al kwijt is) Hallo, ik ben Frederik.
- CARINE Straks, jongen, straks. Frederik af - af.
(Plots loopt hij als een hondje de scène af) Zo moet je dat temmen zie. (af)
- POL Die mensen zijn hier nog.
- ROGER Ja, ze zijn braaf vanavond.
- POL Ze lopen niet weg.
- ROGER Nee.
- POL Dan kunnen we toch verder ... ?
- ROGER Ba, ze blijven toch naar ons luisteren.
- POL En kijken.
- ROGER Ja.
- (ze kijken naar het publiek - pauze)
- POL (tot iemand in het publiek) Heb ik iets van u aan misschien?
- ROGER Ssst. Ze willen het verhaal van Frederik horen.

- POL (tot publiek) Echt? Is 't waar? U ook? Allé, dat is tof?
- ROGER Dus, wij verder met het levensverhaal van ...
- POL Ssst.
- ROGER (fluistert) Frederik.
- POL Hij was een guitig jongetje, alleen ... hij was wat ... anders.
- ROGER Hij was niet zoals zijn vriendjes en klasgenootjes - hij droomde.
- POL Nee ... hij ... mankeerde iets.
- ROGER Hij was een beetje ... hm ... ja ... achter ... niet veel, maar toch
- POL Maar een lief, plezant ventje dat altijd maar de dingen zat op te schrijven.
- ROGER Een idealist je.
- POL De meester zei: "Frederik" ... (pauze) "Frederik" ...
- ROGER (roept) "Frederik" ... (Pauze) zei de meester.
- (ze wachten nu duidelijk op Frederik die niet opdaagt)
- POL Wat zei hij? Wat riep de meester?
- ROGER De meester ... riep ... "Frederik".
- CARINE (op met Frederik die zich nogal laat hangen - hij heeft een korte broek aan, men heeft er duidelijk een kleine longen willen van maken) Hij durfde nu niet meer komen. Hij heeft ineens den track gekregen.
- (Frederik staat te bibberen van de plankenkoorts)

- POL 't Is in orde, laat hem maar.
(kondigt aan)
De meester. (af)
- ROGER (Gaat zitten en speelt nu de rol van de meester) Van de Calseide.
- FREDERIK (bedremmeld) Ja.
- ROGER Ja - wie?
- FREDERJK Van de Calseide, meneer ... Frederik.
- ROGER Dat moet ik horen. Tegen wie spreek je ?
- FREDERIK (draait zich om - verbaasd - kijkt naar iemand in het publiek) Ik weet niet ...
- ROGER Wie zit er voor je ?
- FREDERIK (denkt dat hij een man uit het publiek bedoelt)
Ik ken hem niet. Hoe heet u ?
(indien de man zijn naam zegt, herhaalt Frederik hem voor de meester)
- ROGER (kwaad) Dat moet ik niet weten.
- FREDERIK Maar u vroeg het.
- ROGER Wie ben ik ?
- FREDERIK Weet u dat zelf niet?
- ROGER Van de Calseide, ik ben je onderwijzer en je moet mij in 't vervolg met meneer aanspreken.
- FREDERIK 't Is goed, jong - meneer.
- ROGER En nu iets anders. Je hebt tijdens de speeltijd salamanders in de

klas laten rondkruipen.

FREDERIK Meneer - dat is niet waar, meneer.

ROGER Al je klasgenoten hebben het gezegd.

FREDERIK Meneer - ik heb het niet gedaan, meneer.

ROGER Ga je nu komen vertellen dat je klasgenoten allemaal leugenaars zijn? ... (Pauze) Van de Calseide, antwoord, zijn het allemaal leugenaars ~ ja of nee?

FREDERIK Meneer - nee, meneer.

ROGER Ach ... in het hok.

POL (weer in het licht. Frederik druipt af. gevolgd door Roger) Van achter de ramen lachten de anderen zich kreupel en Frederik kreeg strafstudie. Frederik vermaakte hen, Frederik was de dupe. Met Frederik kon je sollen. Thuis moest hij het allemaal nog eens uitleggen en kreeg hij er nog een paar meppen bij ook.

(achter de coulissen hoort men Roger roepen: "Je broek naar beneden. zeg ik." Dan hoort men kletsen op blote billen. Frederik huult als een speenvarken).

ROGER (op) En Frederik begon zo zijn eigen mening te krijgen over de maatschappij, over de mensen en over de kansen op geluk. Dus ... kocht hij trouw elke week een loterijbriefje en dacht: "op een morgen schijnt de zon ook door mijn raam en zal ik niet meer zo alleen zijn." Hij begon smaak te krijgen in de lekkere dingen des levens: goed eten, toffe films zien.

POL Hij werd een jonge man die 's morgens drie eieren opat met vier boterhammen, kaas en confituur.

ROGER En tussendoor - een chocolaatje en een snoepje.

- POL En Frederik werd een gezellig dikkerdje. En toen kwamen de jaren zestig ...
(rock & roll muziek uit die tijd)
En Frederik - hij stond erbij en hij keek ernaar.
- ROGER En hij had zo zijn overwegingen. Zijn dagboek begon serieuze vormen aan te nemen - en hij ook. Hij placht te schrijven ...

(beiden af - muziek af)
- FREDERIK (op - men heeft er nu een jonge dikkerd van gemaakt - bv. een kussen onder zijn hemd. enz. Een vetkuif in zijn haar. Hij draagt een jeansbroek en gumpies. Hij likt aan een lolly en heeft een stripboek mee - gaat zitten op bank in het park)
Pff. Ik zit veel liever in het park met een lolly naar de eendjes te kijken. Waarom maken de mensen zich nu zo moe? Eerst naar school, dan gaan werken en in 't weekend nog eens al dat sporten en dansen. Mijn pa zegt altijd: "Onze Frederik is niet gemaakt om te werken." En ik mag toch nooit meedoen met de anderen.
(op dat ogenblik komt er een mooi, jong meisje op. Ze zit duidelijk in de put en huilt. Ze zet zich neer op dezelfde bank als Frederik maar neemt geen notitie van hem. Ze snuit haar neus. Frederik die niet goed weet hoe hij zoiets moet aanpakken. Presenteert haar zijn lolly)
Wil je eens likken?
- NICOLE (die het zo niet begrepen heeft. springt recht en geeft hem zo'n mep in zijn gezicht dat hij van de bank tuimelt) Viezerik, ik heb nog geen miserie genoeg zeker. (schopt hem na - de lolly ligt tussen haar voeten)
- FREDERIK Mijn lolly. (kruipt op handen en knieën tussen haar benen om zijn lolly op te rapen zodat Nicole op zijn rug zit en met haar handtas op zijn achterste hamert - ze verliest hierdoor haar portefeuille. Frederik kan zich losmaken en vlucht in dezelfde houding angstig opzij.)
Ik heb u toch niets misdaan? (hij hijgt van de inspanning en van het "overtollige vet". Men hoort zelfs een fluitsignaal als hij ademt.)

- NICOLE Ha nee, zeker. Eerst vragen of ik van uw vuile lolly wil likken en dan als een seksmaniak tussen mijn benen kruipen. Als ik een agent zie, klaag ik u aan voor verkrachting. Tientonner. (ze gaat boos op de bank zitten)
- POL (op - terwijl Frederik bedroefd voor zich uit zit te kijken - Nicole neemt sigaretten en aansteker uit handtas. Frederik ziet haar portefeuille liggen en weegt de risico's af om ze haar terug te geven)
Frederik had zo zijn twijfels of hij haar portefeuille zou oprapen of niet.
(mimisch spel van Frederik en Nicole die verdiept is in lectuur maar over de rand naar hem gluurde - dan staat ze plots op)
- NICOLE Ha, loeren, hé. Een venijnige, valse loerder ... of loeder. En probeer me niet te volgen hé, want ik bel direct de politie. (af)
- POL En Frederik - wat moet hij nu doen?
(Frederik raapt de portefeuille op en aarzelt)
Zal hij het aandurven haar te volgen met het risico nog een pandoering te krijgen? Of doet hij of er niets is gebeurd en legt hij de portefeuille terug op de grond?
(we zien hoe Frederik aarzelend de portefeuille heeft opgeraapt en ermee achter Nicole loopt - dan legt hij de portefeuille terug - raapt ze nog eens op - legt ze weer op de grond en verdwijnt aarzelend. De scène is leeg ... dan komt Frederik weer opgestormd, net op het ogenblik dat Roger opkomt en ook de portefeuille wil oprapen. Frederik duwt hem omver, grist de portefeuille mee en loopt ermee weg)
- ROGER Hela, houdt de dief - houdt hem tegen.
(overall politiesirenes en zwaailicht)
- POL En zo belandt Frederik op het politiebureau.
(Pol zet nu een pet op van een politieagent - doet zeer gewichtig - zit achter bureau - de portefeuille van Nicole ligt op tafel. Roger - eveneens met politiepet - leidt Frederik binnen) Ha, meneer Van de Kalverweide.

- FREDERIK (murmelend) Van de Calseide, meneer.
- POL Wat?
- FREDERIK Van de Calseide, meneer. Van de Calseide Frederik.
- POL Niet zo roepen; hé vriend. Ik zou maar op mijn tellen passen. (Roger doet Frederik zitten terwijl Pol het rapport doorneemt) En wie heeft er je gezegd dat je mag gaan zitten?
- FREDERIK (recht - kijkt hulpzoekend naar Roger maar die kijkt de andere kant uit) Hij ... denk ik.
- POL Beste vriend, je bent hier bij de politie, hier wordt niet gedenkt.
- FREDERIK Gedacht.
- POL Wablieft?
- FREDERIK Gedacht - u zei gedenkt. Het moet zijn ... hier wordt niet gedacht anders zit u met verkeerde vervoegingen: denken - gedenkt - gedonken - dat gaat niet.
- POL (dreigend recht) Ha, meneer is een plezante, geloof ik ?
- FREDERIK Ba, dat gaat nogal - mijn moeder moest altijd zo lachen wanneer ik haar die mop vertelde van die mannen die een lege doos vonden.
- POL (uitdagend) Ha, en hoe gaat die mop?
- FREDERIK Er zat niets in - ha, ha, ha.
(Pijnlijke pauze waarin Pol hem dreigend blijft aankijken en Roger proest waarop Pol hem woest bekijkt. Door Rogers reactie heeft Frederik weer moed gevat)
- POL Agent, ga in de gang wachten. (Roger proestend af)
- FREDERIK En weet u hoe u de graad van een flik kan herkennen?

(Pol is nu flink op zijn hoede)

Wel, een flik met drie strepen kan rekenen, schrijven en telefoneren, een flik met twee strepen kan lezen en telefoneren en een flik met één streep kan alleen maar telefoneren.

POL (sarcastisch) En is er nog iets voor een flik zonder strepen?

FREDERIK Nee, maar die heeft een kennis die kan telefoneren.

POL 't Is al goed, 't is al goed.
Mijn moeder moest daarmee altijd zo vreselijk lachen. Ze is er eens ingebleven, 't schaap.

POL Waarin?

FREDERIK Wel, in 't lachen.

POL (woedend) Ga zitten.

FREDERIK Wablieft ?

POL Hoor je niet goed, misschien? Ga zitten.

FREDERIK Maar daarstraks zei u...

POL Ga zitten of ik begin hier de stuipen te krijgen.

FREDERIK Oei, oei, dat is gevaarlijk hoor, meneer. Ik heb dat eens gehad toen ik klein was en de dokter zei toen tegen mijn moeder ..'

POL Allé, als we maar gezond zijn.

FREDERIK Ja, dat zei hij. Hoe weet u dat? Hé, was u daar ook bij misschien?

POL We gaan door met het verhoor.

FREDERIK Hé, u kan goed rijmen. Vroeger kon ik dat ook. Wacht, hoe ging dat nu weer?

- POL Je gaat niet beginnen met je gedichtjes hoor vriend. Je gaat alleen nog wat zeggen als ik je een vraag stel. Begrepen?
- FREDERIK Ja.
- POL Bon, bon, bon. Daar gaan we.
- FREDERIK Mag ik ook iets vragen?
- POL Nee.
- FREDERIK Jamaar, 't is dringend.
- POL (gelaten) Vooruit dan maar.
- FREDERIK Waar is 't toilet?
- POL Je moet wachten.
- FREDERIK Jamaar, ik kan niet wachten.
- POL (wanhopig) Oké, oké, in de gang, tweede deur links.
- FREDERIK (denkt hierover diep na) Ha, als ik van hier kom of van hier. (bedoelt of hij van coté cour of coté jardin komt)
- POL (opent "deur") Agent, om de liefde Gods, toon hem het toilet en laat hem niet ontsnappen. En laat dat meisje komen.
- ROGER Ja hoor. (Roger en Frederik af. Roger weer op, zonder kepie. Is weer verteller terwijl Pol het rapport inkijkt)
 Dat meisje was Nicole die men had opgespoord om haar te meiden dat ze haar portefeuille kon ophalen op het politiebureau. (tot publiek)
 Kan u nog volgen? Als het te ingewikkeld wordt, gaan we wat trager hoor. Gaat het? Ja ? Oké. Dan voeren we Nicole weer ten tonele. Zij weet niet hoe haar portefeuille daar is terechtgekomen. Dat was even een toelichting. (af)

- N ICOLE (op) Goeie middag.
- POL Ha - Nicole Van de Velde?
- NICOLE Ja - mijn portefeuille is terecht hoor ik.
- POL Ja, weet u ook hoe? Iemand heeft die gisterenmiddag rond een uur of twee gestolen in het park. Een zeer verdacht individu, maakt waarschijnlijk deel uit van een beruchte bende.
- N ICOLE Dat kan niet.
- POL Ha - en waarom niet?
- NICOLE Ik heb niemand gezien in het park.'t Was er rustig. Ik zal ze wel verloren hebben.
- POL Wacht eens, u zal wel zien. Laat hem binnenkomen. (Roger op met Frederik die zich rot schrikt)
- NICOLE Wel, wel, ons dikkerdje. Ha, nu weet ik het weer. Heeft hij? (lacht) Verdacht individu? Hij? Lid van een bende? Om je rot te lachen. Enfin agent, hij kan nog geen vijftig meter lopen of zijn tong hangt al op zijn knieën.
- FREDERIK Ja? Ja? Toen ik klein was hé, kon niemand mij volgen.
- N ICOLE Ja, dat zal wel.
- POL Ho - ho - stop. Van de ... Van de
- FREDERIK Calseide.
- POL Ja. Heb jij die portefeuille nu gestolen van juffrouw Van de Velde of niet?
- FREDERIK Maar nee, ze lag op de grond en ik heb ze opgeraapt.

- POL De juffrouw?
- FREDERIK Nee, nee, die portefeuille. Ik wou ze haar teruggeven maar deze agent hield me tegen.
- POL Kon je dat niet eerder zeggen? Daarvoor moeten wij hier al die formulieren invullen. En we hebben daar al zo een hekel aan.
- NICOLE Weet je agent, ik regel het zaakje verder zelf af. Kom dikkie, we gaan iets drinken. Dankzij jou heb ik mijn spullen terug. (af met Frederik - Pol doet kepie af)
- ROGER (weer presentator dus kepie af) Ai, ai, Frederikje. Let op als de liefde toeslaat. Frederik nam die avond weer zijn dagboek en schreef:
- POL Het leven kan rare bochten hebben. Je weet nooit wat je aan de andere hoek zal vinden - als je tenminste de bocht goed kan nemen. Een botsing is soms onvermijdelijk. Ik voel mij heel raar worden. In mijn keel zit iets als een tennisbal, in mijn maag een voetbal en 't is net of er iemand aan mijn knieën trekt.
- ROGER Het werd dus een avond die verrassende dingen in petto had. Nicole was gul met de wijn en deed hem haar verhaal.
- (Ze gaan aan een tafeltje zitten en drinken rode wijn. Nicole en Frederik spelen mimisch "verliefdheid" en "praten")
- POL Ze vertelde dat ze die dag in het park zo ongelukkig was omdat haar verloofde Raymond er met een ander vandoor was gegaan. Daarom had ze zo gereageerd tegen Frederik. En hij, Frederik, vertelde over zijn grote passie: dingen opschrijven die hij in 't leven tegenkwam en zo.
- ROGER Maar hij was zo onhandig.
(Frederik morst wijn wanneer hij klinkt met Nicole - even later zet de muziek in - een slow - ze dansen - Frederik is zeer verlegen) En hij danste zo slecht.
- POL En hij praatte zo ongelukkig.

- FREDERIK En toen ... heu ... wacht... zei mijn moeder dat ik zo goed moppen kon tappen. Zal ik er eens één vertellen?
(hij trapt op haar tenen. Zij kreunt en moet gaan zitten. Hij - in de war - doet haar schoen uit en houdt zijn zakdoek tegen haar teen. Zij lacht en kust hem - van pure emotie valt hij uit de zetel)
- POL Ja en hij was zo slecht in het vrijen.
(donker op de scène - enkel Pol en Roger zijn belicht - showmuziek of bazuinen)
- ROGER Maar...
- POL Maar...
- ROGER tijden veranderen.
- POL En Frederikje ook. (muziek stopt - gewoon licht) Onder haar invloed ging hij anders tegen de dingen aankijken. De liefde doet wonderen, schreef hij in zijn dagboek. Ze maakt dat je gaat zweven. Ze doet je afvallen en het is goed voor je gezondheid. Je ziet van buiten goed wat de liefde van binnen doet. Probeer het, je zal het zien.
- ROGER En ja hoor, hij ging hardnekkig lijnen, kreeg een job als bediende, ging joggen en sloot zich aan bij een schrijversclubje en bij de dansclub waar Nicole reeds langer lid van was. En toen kwam het geluk.
- POL 25 miljoen op de lotto en meteen had Frederik zoveel vrienden dat hij ze niet meer kon tellen.
(muziek - Nicole en Frederik dansen. Het gaat nu veel beter met hem. Hij is sterk vermagerd en ziet er nu heel goed uit. Hij danst zeer vlot. Ook Pol en Roger gaan zich ondertussen omkleden en komen elk met een vrouwelijke partner op. Ze dansen wat en dan gaan ze met hun zessen wat zitten kletsen)

- POL Vinden jullie niet dat we er met zijn zessen eens op uit moeten?
(groot gejuich en enthousiaste bijval)
- NICOLE Benidorm - daar is altijd ambiance.
- CARINE Oe - zoals wij de boel op stelten zetten. Er komen daar teveel kennissen.
- ROGER Ja, met haar kun je maar twee keer ergens komen. Eén keer om kennis te maken en de tweede keer om je te excuseren.
(groot tumult en hevig protest van Carine die dreigt haar bier over Rogers hoofd te kappen)
- FREDERIK Of Rome met al zijn kunstwerken - zijn geschiedenis.
- SOPHIE (Pols vriendinnetje) Pff, ja zeg, Frederik, alsjeblieft hé, ik wil aan 't strand liggen hoor.
- FREDERIK 't Was maar een voorstel.
- POL Verworpen. De volgende.
(nu volgen er uitroepen door elkaar. Iedereen wil zijn favoriete vakantieplek opdringen. Men hoort kreten als ... Venetië - Schotland - Malta - Hawaï - Lapland)
- CARINE (Roger's vriendin) Of de madelieven.
(stilte)
- POL De wat?
- CARINE De madelieven.
- SOPHIE (giechelt) Oe, oe, dat is zeker iets pikant?

- NICOLE De Malediven - dat is een eilandengroep.
- SOPHIE Een nudistenkamp zeker? (ze giechelt samen met Carine)
- ROGER Ja, laten we naar een nudistenkamp gaan.

(reactie van de anderen)
- NICOLE Stop. Stop. Laten we de beslissing over aan de winnaar van de lotto. (kondigt enthousiast aan) Want de winner is ...
- ALLEN Frederik.

(groot gejuich)
- NICOLE Maar ... maar '.. laten we eerst nog eens toosten op zijn geluk en dan mag hij kiezen waar we naartoe gaan.
- ALLEN (ritmisch in koor) Speech - speech - speech.
- FREDERIK (onhandig en doodgegeneerd recht) Vrienden.
(gejuich) Heu , beste vrienden.
(gejuich) Heu, wacht, mijn briefje. (wil spiekbriefje uit zak halen r maar hij schijnt het kwijt te zijn) Ja, dan zal ik het zo maar zeggen.
(gejuich) Ik ben een gelukkig man ... en ik hoop van jullie allemaal hetzelfde.
(gelach) Nee, nee, natuurlijk wil ik jullie helpen in moeilijke tijden. Kijk - waar de reis ook naartoe gaat, ik betaal alles.
(groot gelijk)
- POL En wat stel je voor, Frederik ?
- FREDERIK Wel, ik heb er altijd van gedroomd om ooit eens naar Florida te gaan.
- SOPHIE Waarom? Is daar iets plezant?
- CARINNE Veel water zeker?

(ze giechelen)

NICOLE Nee, laat hem uitspreken.

FREDERIK Dank je. En vandaar naar Hollywood - al die grote sterren eens aan het werk zien.

SOPHIE Wauw zeg, tof, tof, tof,

CARINE Tom Cruise - Nick Nolte.

POL Nolte - Nick Nolte.

NICOLE Kevin Costner. Wauw. wit bijna flauw - ze brengen haar met veel vertoon bij)

POL En Kim Basinger.

FREDERIK Als je geld hebt, gaan alle deuren voor je open. (hij wordt tipsy)

ROGER Leve onze Frederik.

ALLEN Hoera. (ze heffen het glas en zingen de nieuwste hit. Sophie en Carine hangen rond Frederik. Daarop volgt een wild rock waarbij Frederik - flink aangeschoten een demonstratie geeft van zijn danskunst, luidkeels aangemoedigd door de anderen.)

FREDERIK (uitgeput) En nu tijd voor een mop.

ALLEN Nee.

FREDERIK Weten jullie waaraan je de graad van een flik kan herken - hik - herkennen?

ALLEN Jaaaaa ...

BLACK OUT.

- SOPHIE (doet nu samen met Carine de presentatie) Niets stond Frederiks levensreis nu nog in de weg.
- CARINE Eindelijk zou zijn lang gekoesterde droom in vervulling gaan.
- SOPHIE Hollywood wenkte.
- CARINE Het geld was er, de tijd en het gezelschap ook.
- SOPHIE Hollywood had nu reeds de harten van zes jonge mensen veroverd.
- CARINE En zij zouden meteen ook de wereld veroveren.
- SOPHIE En Frederik droomde weg, ver weg. In zijn droom werd het sprookje eindelijk waar.
- CARINE Vedetten kwamen en gingen, anderen doken op.
- (Pol, Roger en Nicole nu als filmacteurs. rijk en aantrekkelijk uitgedost. Pol met hoed en snorretje. Ze klinken met Frederik)
- SOPHIE Champagne met het idool.
- CARINE En dan nu samen op de foto.
(ze poseren - lichtflits - ze staan even onbeweeglijk)
- SOPHIE En op de set.
- CARINE Luxekamers.
- SOPHIE Suites.
- CARINE En dan ...
- SOPHIE/CARINE (uitroep) The movies.

SOPHIE Broadway.

CARINE Musicals.

SOPHIE Entertainment.

CARINE Dancing.

SOPHIE In the rain.

CARINE/SOPHIE Lets go.

(muziek: Singing in the rain. Kleurrijke belichting. Ze dansen met paraplu. Eventueel met dansgroep)

DOEK.

We bevinden ons in. een café of restaurantje. Pol en Sophie zitten aan een tafeltje ergens aan de kant van de scène. Aparte belichting. Er hangt een wit kleedje over de tafel. Ze drinken wijn.

- SOPHIE Vertel eens verder. Het ging dus heel goed met Frederik toen?
- POL Ja, ongelooflijk goed. Alleen ... die trip naar Hollywood is nooit doorgegaan. Nicole vond dat hij zijn geld in zaken moest steken. Later zou hij zoveel naar Hollywood kunnen gaan als hij wou.
- SOPHIE En dus nam hij dit restaurant over.
- POL Ja, en dat leverde hem geen windeieren op. Hij schreef verdere wijsheden in zijn dagboek, zoals: vandaag is het geld mijn vriend, morgen misschien mijn vijand. Hollywood loopt niet weg. Later, later misschien.
- SOPHIE Hm, mooi. Zeg, dit is een chique bedoening en ze hebben hier lekker eten.
- POL Ja, maar daar heeft Nicole natuurlijk de "hand in. Eigenlijk runt zij de zaak want Frederik is daar veel te zacht voor.
- SOPHIE Te zwak.
- POL Te zacht. Het personeel bijvoorbeeld, als het aan hem lag, kregen ze allemaal opslag, ze hoefden er maar naar te vragen. Bij Nicole pakt dat allemaal niet. Kijk, zie je die ober?
- (Roger met ruim wit jasje en strikje aan met plateau over de scène, de plateau trilt op zijn hand)
- SOPHIE Ho, die vent, daar lach ik mij gek mee. Waarom ze die hier houden, snap ik niet.

- POL Als het aan Nicole lag, was die allang weg en hij is hier pas drie dagen. Die jongen is nog veel te zenuwachtig. Let maar eens op. (op dit ogenblik komt Roger voorbij met de plateau) Ober!
(Pol roept dit zo hard achter de rug van Roger dat hij schrikt en de plateau bijna van zijn hand glijdt. Wonder boven wonder is er niets gebroken, al duurt het een hele tijd vooraleer Roger zijn evenwicht heeft hersteld -Sophie giechelt in haar zakdoek)
- ROGER (hevig geschrokken) Pardon, u had mij geroepen, meneer?
- POL Ja, neem me niet kwalijk dat ik u zo liet schrikken maar zou u ons nog een tomaatje kunnen brengen?
- ROGER Ha ... ja, een tomaatje, Jazeker, meneer. Voor mevrouw ook een ... een tomaatje?
(Sophie kan met moeite een "ja" uitbrengen)
- ROGER (annonceert) Ha ... ja. Twee tomaten - één voor meneer en één voor mevrouw.
- POL (even recht) Nee, neen ik bedoel een - digestief.
- ROGER (snapt het niet) Ha ja, een di ... gestie ...
- POL Een .., pousse-café ...
- ROGER Ha ... ja ... ja .., wablieft ?
- SOPHIE (stikt zo bijna van het lachen) ... Voor mij een koffie met cognac, jongen.
- ROGER Ha - ja, dat hebben we ... voor - die - poes is't nog wat vroeg hé, meneer.
- POL Ja, je hebt gelijk. 't Is er het seizoen nog niet voor.

- ROGER Voor meneer ook ... koffie cognac.
POL Als het kan.
- ROGER Ja, geen probleem. Komt in orde. (af - men hoort hoe Roger achter de coulissen ten val komt - rinkelen van glazen. enz.)
- SOPHIE 't Is niet waar, hé.
- POL En nu zal Nicole hem willen ontslaan en Frederik zal verzoenend optreden.
- SOPHIE Hij lijkt wel de beschermengel van de zwakken.
- POL Frederik beseft tenminste nog waar hij vandaan komt. Anderen zijn hem in de maatschappij voorbij gesprongen. Hij laat zich door iedereen in de luren leggen: leveranciers, klanten, personeel, noem maar op.
(Roger bibberend op metousse-café)
Ha, onzeousse-café.
- ROGER (verbaasd) Ha nee, meneer.
- POL Hoezo nee?
- ROGER Maar u hebt zelf gezegd dat het er het seizoen nog niet voor is.
- SOPHIE 't Is goed, jongen, zet hier maar neer.
(Roger zet schotel neer en geeft bibberend het gevraagde)
Je bent wat zenuwachtig, hé.
- ROGER (staat met cognac van Pol nog in hand) Wie? Ik ? Ik zal u eens wat vertellen, meneer. Die mevrouw Nicole, hé, die wil me ontslaan, maar Frederik is er tussengekomen.
- POL Ha - en?

- ROGER Ze zegt dat hij er zich niet moet mee bemoeien, maar 't is verdekke zijn restaurant. Binnen een half uur moet ik mijn koffer hebben gepakt. Dus, rond acht uur moet ik hier weg zijn.
- POL Hoe laat is 't misschien?
- ROGER (kijkt op uurwerk maar doordat hij de cognac nog in zijn hand heeft. giet hij die over zijn broek) Woeps. 't Is niet waar.
- SOPHIE (gillend recht) Oe oe oe.
- NICOLE (op) Wat scheelt er?
- ROGER Hewel, madame, ik heb meneer zijn cognac over mijn broek gegoten.
- NICOLE Wat? Waarom?
- ROGER Om te zien hoe laat het was.
- NICOLE Je zal direct gaan weten hoe laat het is. Verdwij maar al.
- POL Nee - nee, 't is mijn schuld.
- FREDERIK (op) Hewel, Bobje jongen, een ongelukje gehad?
- NICOLE Een ongelukje? Hij mag zijn boeltje pakken en naar huis gaan. Ik wil hem niet meer zien. U krijgt een andere van het huis hoor, meneer.
- POL Dat hoeft niet.
- FREDERIK Toch wel. Toch wel, en mevrouw ook.
- SOPHIE Nee, dat hoeft niet. We moeten toch weg.
(ze maken aanstalten om weg te gaan)
- NICOLE Sorry hoor. En kom maar eens mee in de keuken. (tot Frederik) Kom. (beiden af)

- ROGER (doodongelukkig) Heb je dat nu gehoord, meneer? Erg hé ?
- POL Maar hoe kon dat nu gebeuren?
- ROGER (vol goede wil) Hewel, meneer, ik heb dat glas in mijn handen.
(neemt glas van Sophie) Kijk zo - en om te zien hoe laat het was ...
(Nicole weer op - ziet het tafereel)
- SOPHIE Nee.
- POL 't is goed. Zet maar neer, we weten het.
- ROGER (pakt schotel op en zet leeg glas er op.
De schotel bibbert in zijn hand)
U moet eens kijken hoe ik beef. Dat heb ik nu nog nooit gehad. (af)
- SOPHIE Wel, wel, hier beleef je nog wat. Tot ziens, mevrouw, 't was heel lekker. (terwijl ze weggaan - tot Pol) Hoe gaat het nu verder?
- POL Dat zal je zo dadelijk horen. (beiden af)
- NICOLE Roger - kom eens hier.
- ROGER (ongerust op) Ja, mevrouw, ik weet het ik ...
- NICOLE Wacht even. Ik wil je iets anders zeggen.
- ROGER Mag ik blijven?
- NICOLE Ja, maar je moet een paar regels in acht nemen.
- ROGER Een paar regels - ja, ja, in acht nemen, ja, ja.
- NICOLE Luister, als je nog eens in moeilijkheden komt, of in benarde situaties waar je geen weg mee weet, dan maak je een teken naar mij , of naar Frederik. Dan kunnen wij je komen helpen. Snap je dat?

- ROGER Of ik - ja, mevrouw - natuurlijk ... maar ... welk teken moet ik maken? Ik kan bijvoorbeeld jodelen. Ik heb dat eens gedaan op de kermis. Gelachen dat ze hebben.
- NICOLE Ja, dat kan ik geloven. Maar je mag vooral geen lawaai maken. De klanten mogen het niet merken. Heu - knipper bijvoorbeeld met je ogen of trek aan je oor. Als het maar opvalt voor ons en niet voor de klanten.
- ROGER Ha, ik zou bijvoorbeeld aan mijn neus kunnen wrijven. Ik heb dat eens gezien in de film "The Sting". Ze moesten ...
- NICOLE Nee, nee, knik maar met je hoofd - dat is al goed. En ga nu maar.
- ROGER Och, dank u, mevrouw - ik zal het onthouden. (knikt nogal flink met zijn hoofd en af)
- (Frederik open begint tafel af te ruimen)
- NICOLE Maar Frederik, moet jij dat nu doen? Daar hebben we toch personeel voor?
- FREDERIK Ik ben hier toch. 't Kan maar gedaan zijn.
- NICOLE Nee, nee, ga zitten. Drink iets. Ik moet je wat vertellen. Een cognacje?
- FREDERIK Ha ... ja - wacht, ik ga ons wat halen. (wil recht)
- NICOLE Nee, nee. Roger brengt dat wel in orde. Hoop ik tenminste. Roger ... Roger ... waar zit hij? (gaat kijken) Rogeeeer.
- ROGER (haastig op - heeft regenjas aan) Jaaa. U had toch gezegd dat ik mocht gaan?
- NICOLE Ja, maar doe dat nog even uit en ruim die tafel af. En breng ons een cognacje, maar zet die eerst neer voor je naar je uurwerk kijkt. (lacht)

- ROGER (lacht mee) Ha, ha. (speelt zenuwachtig jas uit - spurt af en terug op met twee cognacs - is bijzonder vlug geweest en ruimt zenuwachtig de tafel op, rent terug met dienblad als in versneld filmbeeld)
- FREDERIK Zie je wel wat een vlotte jongen dat is. Wil je hem nog steeds ontslaan?
- NICOLE Er is iets anders dat ik met je moet bespreken, Frederikje. Ik voel me wat moe de laatste tijd. Ik zou wat willen rusten, maar je weet ... hier kan dat niet.
- FREDERIK Ga eens met vakantie. Ik zal het hier wel doen.
- NICOLE Frederikje - meen je dat? (vliegt hem om de hals)
Mag ik op reis gaan?
- FREDERIK Natuurlijk mag jij op reis gaan. Volgende maand laten we de zaak over aan Maurice en vliegen we er met zijn tweetjes op uit.
- NICOLE Och, Freekje, maar jij kan hier toch niet gemist worden. Je bent te belangrijk. Zonder één van ons loopt het hier in het honderd. Maar goed, ga jij dan maar, dan zal ik me hier wel uit de slag trekken.
- FREDERIK Nee, nee, dat ... dat wil ik niet. Maar ... kunnen we geen week sluiten?
- NICOLE Maar hartelapje, 't is nu het drukste seizoen. Dat kunnen we toch niet. En ik kan het toch niet uitstellen tot het winter is? Ik heb er nu zo'n behoefte aan.
- FREDERIK Ja ... ja, je hebt gelijk. Je moet er eens uit. Ga jij maar eens lekker genieten. Je hebt het verdiend.

- NICOLE Och, Freekje. (ze vliegt zo onstuimig rond zijn hals dat ze boven op z'n knieën zit. Frederik heeft alle moeite om zijn evenwicht te bewaren. Nicole heeft haar armen rond zijn hals en haar benen rond zijn middel. Net op dat moment komt Roger op met de twee cognacs. Hij knikt geweldig met zijn hoofd naar Frederik die er niets van begrijpt en verlegen wordt. Door zo met zijn hoofd te knikken, dreigen de cognacs van het dienblad te glijden. Frederik wil Nicole wegduwen maar die zit nog steeds op zijn knieën met haar rug naar Roger. Op dat ogenblik komt Carine op. Ze speelt nu de dame van het reisbureau. Ongelukkig genoeg heeft zij dezelfde tic als Roger en knikt af en toe met haar hoofd. Vliegensvlug draait Roger haar om zodat zij met haar rug naar het tweetal staat. Roger knikt weer en zij denkt dat dit uit beleefdheid is. Roger buigt naar voor, knikkend en schuddebollend tegenover Carine die net hetzelfde doet)
- ROGER Aangenaam, mevrouw. (knikkend en buigend)
- CARINE Aangenaam. (idem) Wilt u mevrouw zeggen dat ik er ben?
(wanneer Nicole dit hoort, vliegt ze recht en gaat haar tegemoet)
- NICOLE Och, neemt u me niet kwalijk, mevrouw. Onze kelner is pas nieuw, ziet u.
- CARINE (buigend en knikkend) Och, maar hij is zeer vriendelijk en beleefd.
- ROGER Dank u. (zet cognacs neer en af - schuddend met hoofd)
- NICOLE Dank u. (ook buigend en knikkend, net zoals Frederik en Roger)
Maar gaat u toch zitten, mevrouw, cognacje?
- CARINE Graag, dank u.
(de twee dames gaan zitten)

- NICOLE (neemt cognac van Frederik en geeft die aan Carine - Frederik staat beduusd te kijken) Ach, Frederik, dit is de mevrouw van het reisbureau. We kunnen eens kijken welke reizen er zoal voorhanden zijn.
- CARINE Och, we hebben zeer interessante projecten. (knikkend)
- FREDERIK Jaaaar, ik wist daar niets van.
- NICOLE Maar schatje toch, je zei immers dat ik het verdiend heb en ik er lekker mocht van genieten.
- FREDERIK Maar dat was daarstraks.
- NICOLE Mag het dan nu niet meer?
- FREDERIK Natuurlijk, maar ...
- NICOLE Maar dan is toch alles in orde. Weet je wat, Freekje ? Jij mag vanavond naar het voetbal kijken op TV.
- FREDERIK Echt? Meen je 't ?
- NICOLE Maar natuurlijk, Freekje. Kom, ga nu maar en laat ons de reis bespreken.

- CARINE U zal verheugd zijn als u hoort welke prachtige reis mevrouw gaat maken. Het belooft echt spannend en relax te worden. Niets is goed genoeg voor onze klanten. Zij zal genieten van een stralende zon over de Balearen, of van het heldere water van de stille Zuidzee. In Torremolinos zal ze op het mulle zand zalig liggen genieten van een koel drankje. De wuivende palmbomen van de playa zullen het jacht verwelkomen waarop zij lui ligt te zonnen met haar voeten in het kabbelende water hangend. Ziet u het voor u ? Och, meneer, u zal ze nog niet te gauw terug zien, vrees ik.
(Frederik heeft heel deze uiteenzetting met stijgende verrukking aanhoort. Zijn knieën knikken. zijn hoofd eveneens)
Och, meneer, heeft u de verrukking nog niet ervaren van een cruise op de Nijl of het slenteren in de drukke winkelsteegjes van Turkije? En Florida? Beverly-Hills, de sterren van het witte doek, nog nooit op Broadway geweest of in Hollywood ? Och, meneer, dat is onvergetelijk. U weet niet wat u al hebt gemist.
- FREDERIK (helemaal in de ban) 't Is - 't Is er nog altijd niet van gekomen.
- NICOLE Maar zie je dan niet wat een toffe vakantie mij te wachten staat?
- FREDERIK Ja, 't ziet er ... fantastisch uit.
- CARINE Ziet u wel, mevrouw. Hij is het helemaal met ons eens.
- NICOLE Helemaal - nietwaar, lieverd? (kus op zijn wang) Ga nu maar gauw voortdoen In de keuken, dan ben je nog tijdig klaar voor het voetbal vanavond. Jij wordt nogal verwend, hé, geluksvogel.
- FREDERIK Ja ... ja - zeker.
- NICOLE Haast je maar. Dag lieverd. (af met Carine)

- FREDERIK (schrijft in zijn dagboek) Je moet de dingen leren relativeren. Vrouwen zijn onbegrijpelijke wezens. Ze zullen ook wel hun problemen hebben. Hollywood is verder weg dan ooit. Maar 't is vanavond voetbal op TV. Misschien ben ik klaar met werken voor het begint. Laat er nu nog net iets tussenkomen.
- (Frederik blijft zitten schrijven en wordt belicht met een spot. Aan de andere kant staan Sophie en Pol meewarig naar hem te knikken. Zij worden ook belicht door een spot)
- POL (schudt triestig het hoofd) Toch dacht hij - eens keren de kansen ... en dan.
- SOPHIE Hij is zo helemaal alleen.
- POL Och nee, hij is niet alleen. Nicole is nu al een week weg en stuurde een kaartje ... en Roger - komt hem elke avond opvrolijken.
(gaan weg - normale belichting)
- ROOER (O - deze keer als de weinig snuggere caféloper met regenjas en deukhoed. Hij rookt)
Hé. (gaat met glas zitten aan tafeltje. Ze drinken. Roger zit dom voor zich uit te staren in deze pauze - Frederik schrijft verder of wil verder schrijven - stopt dan) Hoe is't ?
- FREDERIK Goed ... en met u ?
- ROGER Ook goed. (pauze) ... en met ...
- FREDERIK Met wat?
- ROGER Met wie ?
- FREDERIK Met wie?
- ROGER Hewel ja, met ... Nicole.

- FREDERIK Ha - goed, ik heb een kaartje gekregen vandaag. 't Is al het tweede. (fier)
- ROGER Ha, en hoe lang is ze al weg?
- FREDERIK Twee weken.
- ROGER Hm, elke week één dus. Profijtig.
- FREDERIK Ja, maar ze heeft al twee keer gebeld.
- ROGER Ook één per week. Ja, dat is zo in verhouding met die kaartjes. En als ze haar kaartje schrijft terwijl ze naar u telefoneert, is dat rap gedaan. ... (pauze) Is ze - daar - allé - verveelt ze zich daar niet - zo alleen?
- FREDERIK Ach nee, ze is niet alleen. Pol is daar ook.
- ROGER Pol? Ach, Speedy Gonzales, zoals ze hem noemen. Hij heeft lang samengewoond met zwoele Linda. Dat is toeval zeker?
- FREDERIK Ja, jongen, puur toeval. Ze schreef verleden week: "Weet je wie hier ook toevallig is ?
- ROGER/FREDERIK Pol.
- FREDERIK Ja, hij zat in datzelfde vliegtuig en hij heeft haar overal mee naartoe genomen.
- ROGER Tedju, jij hebt geluk. Ik wou dat hij mijn vrouw ook eens voor een weekje meenam naar Spanje. Hij kon mij dat toch wel eens gezegd hebben.
- FREDERIK Ja, maar dat is allemaal toevallig gebeurd. En dat is toch tof dat hij haar gezelschap houdt?
- ROGER Zal wel zijn. Waar heb je anders vrienden voor. En dat is een toffe gast. Zich zo opofferen voor andermans vrouw. Amai, je moet het maar doen.

- FREDERIK Ja, dat vind ik ook. Tof van hem.
(pauze - ze denken diep na)
- ROGER Ja, tof. (pauze) Tof.
- FREDERIK Kijk eens, wat een mooi kaartje.
- ROGER Ja. 't Moet daar prachtig zijn. Is dat Nicole?
- FREDERIK Maar nee, dat is een postkaart. Dat is niemand.
- ROGER Hoezo, niemand? Er ligt daar toch iemand aan dat zwembad?
Kijk, en daar ligt ook iemand. Wie is dat dan, die er zo dicht bij ligt?
- FREDERIK Maar dat is een foto die - die - die staan op alle postkaarten. Zo zijn er wel honderd van gemaakt.
- ROGER Amai, 't zal je maar overkomen dat je daar nu net ligt als ze zo'n postkaart maken. Ze lijkt op Nicole hé ?
- FREDERIK ... Ja ... (pauze)
- ROGER Zou ze daar ook zo liggen?
- FREDERIK Hoe? Zo ?
- ROGER Ja, zo - gelijk die daar - en die ... zo dicht. Allé, ik weet niet.
(pauze - ze drinken regelmatig van de whisky en worden stilaan wat tipsy en melancholisch)
- FREDERIK Ze zal het daar goed hebben.
- ROGER Dat zal wel.." (pauze) ... met Pol.
- FREDERIK Ja.

ROGER Kan je er niet naartoe ?

FREDERIK Ze zou dat niet graag hebben. 't Is dan net of ik zou spionneren.

ROGER Ja, dat is ook waar. En dat werkt op de duur op de zenuwen.

FREDERIK Je moet vrij van je vakantie kunnen genieten.

ROGER Zonder dat er iemand op je vingers staat te kijken.

FREDERIK Voilà, je zou dat ook niet graag hebben, hé ? Nicole voelt zich nu veel beter - relax. (kleine pauze)

ROGER Met Pol.

FREDERIK Welja, met Pol, ja, en dan?

ROGER Je moet je niet zo opwinden, Frederik, 't is precies ...

FREDERIK Precies wat ? (roept)

ROGER Dat je jaloers bent - en roep niet zo.

FREDERIK Ik roep niet.

ROGER Kijk, je bent weer bezig.

FREDERIK Sorry, ik ben een beetje moe. Drink nog eens, kom. (neemt nieuwe fles) Maar je moet hem er niet altijd bij sleuren. Enfin, we maken er nog een leeg.

ROGER Ja zeg, 't kan niet op zeker.

FREDERIK Dit is voor onze vakantie.

ROGER Schol.

FREDERIK Op Nicole.

- ROGER En Pol - verdorie - 't rijmt nog. Zeg jij nog eens schol.
- FREDERIK Ga je er een liedje van maken, ja ?
- ROGER Nee, serieus, nog eens. Voor de leute, kom. Zeg nog eens schol.
- FREDERIK Schol.
- ROGER Op Nicole.
- FREDERIK En...
- ROGER Allé, vooruit.
- FREDERIK Ik kan 't niet over mijn lippen krijgen.
- ROGER Die whisky?
- FREDERIK Nee, nee, dingetjes - heu.
- ROGER Pol.
- FREDERIK Ja.
- ROGER Enfin, we zullen 't over iets anders hebben.
(pauze)
Ja, ja, voor de ene is 't leven wat gemakkelijker dan voor de andere.
- FREDERIK 't Leven, Roger, dat is een braambos, waar je met je blote benen moet doorlopen. Sommigen komen op een mooie, open plek terecht en kunnen gewoon doorlopen. Die hebben geluk. Anderen moeten van in het begin tot op het einde door de bramen. Maar allemaal komen ze er uit met schrammen, de één al meer dan de andere.
- ROGER Mag ik je eens iets vragen?

- FREDERIK Ja, doe maar.
- ROGER Welke uil loopt er nu met zijn blote benen door een braambos?
Die moeten ze direct opsluiten want daar zit iets niet op zijn plaats.
- FREDERIK Maar Roger, snap je 't dan niet? Soms moet je daar door. Je bent verplicht.
- ROGER (die nu echt boven zijn theewater geraakt) Niemand kan mij verplichten iets te doen wat ik niet graag doe. Niemand. Als ik zeg, : "ik doe dat niet", dan doe ik dat niet. Nog voor de koning niet. Dat is wat anders, hé vriend.
- FREDERIK Maar Roger, soms kan je niet anders. Soms krijg je een slag in je gezicht en je kan niet terugslaan.
- ROGER Wablieft? (strompelt recht - stijf rechtop)
- FREDERIK Welja, je moet dat onder ogen zien en zeggen: oké, ik heb een mep gekregen, maar ik moet dat incasseren en er misschien leren mee leven.
- ROGER (kaarsrecht) Allé, sla in mijn gezicht.
- FREDERIK Wablieft ?
- ROGER Kom, probeer mij een mep in mijn gezicht te geven.
- FREDERIK Roger, je begrijpt me niet.
- ROGER Sla in mijn gezicht, zeg ik.
- FREDERIK Roger.
- ROGER Sla - vooruit. (hij wiebelt op zijn benen) Hier - hier zie - in mijn smoel. Kom - slaan.
- FREDERIK Meen je dat nu ?

ROGER

Zal wel - vooruit - slaan.

(Frederik haalt uit - slaat zonder kracht in Rogers gezicht. die tuimelt achteruit. al kan men niet spreken van een klap. Hij krabbelt recht - slaat met volle geweld naar Frederik - mist hem, struikelt en ploft als een zak voorover. Frederik helpt hem recht en pakt hem vanachter beet - duwt hem zacht weg. maar Roger blijft met zijn vuisten molenwieken. Soms zakt hij door zijn knieën. zodat Frederik hem weer moet opvangen)

ROGER

Hier zie, hewel, waar ben je, laffe teek. Ho, je steekt je weg. Blijf staan. Hou die muur tegen. Ha, Frederik, jongen, ben jij hier ook? Dat is lang geleden. Je bent een beetje vermagerd. Hoe is 't met Nicole? Ah, ik ga een liedje zingen voor haar. (zingt liedje op melodie van "O. dennenboom")

Wij zeggen schol, op ons Nicole.
 Ze ligt aan 't strand met zwoele Pol.
 Wat doen ze daar?
 Wat doen ze daar?
 En op een pletskop staat geen haar.

(beiden af)

CARINE

Die avond nam Frederik weer zijn dagboek en schrapte de passage over het braambos. Even later had hij er spijt van en herschreef ze. Hij voegde er nog wat aan toe: "Je kan natuurlijk ook door de bramen lopen met je ogen dicht, dan voel je de pijn minder, maar dan riskeer je wel tegen een boom te lopen. Of je kan de takjes één voor één wegduwen maar als je te voorzichtig bent in het leven, krijg je ook klappen. Nee, het beste is nog aan iets plezierigs te denken of een liedje te zingen, of tekenen - paardrijden of voetballen of ...
(Frederik op met accordeon, mag ook een ander instrument zijn) - speelt een melodie die wat nostalgisch en weemoedig klinkt. Roze belichting)

(LANGZAAM DOEK)

(een maand later)

ROGER (op - hij is weer presentator) Dames en heren, derde episode.

POL (op) Met Frederik gaat het de verkeerde kant op.

ROGER Dat moet jij net zeggen.

POL Wablieft ?

ROGER Je weet toch hoe dat komt?

POL Ja, hij voelt zich wat verdrietig omdat Nicole niet terugkomt.

ROGER En dat is jouw schuld.

POL Hoezo, mijn schuld?

ROGER Welja, als jij aan 't strand zit te rotzooien met zijn Nicole, wat zou je dan willen?

POL Ha, pardon, ,ik speel hier alleen maar een rol.

ROGER En wat voor één.

POL Jij was wel een bezopen kelner.

ROGER Nog liever dat.

CARINE (op) Zeg, zouden jullie niet eens voortmaken? Dat gezever hangt me de keel uit en ondertussen verliezen we onze tijd. (af)

ROGER Ze heeft gelijk.

POL Juist. Dus ...

POL/ROGER Het leven volgens Frederik.

POL In de grauweste duisternis van het leven.

ROGER als je wegzakt in deze poel van het bestaan.

POL de eenzaamheid je de keel dichtsnoert.

ROGER en het verdriet je langzaam wurgt.

POL de zon niet meer schijnt

ROGER op het slagveld van je ziel.

POL in de uren van wanhoop en doffe ellende.

ROGER komt er ergens aan de horizon.

POL als een kleine, pietluttige stip.

ROGER als een groen blaadje op de vuilnisbelt

POL een lichte muziektoon, (zware noot op een blaasinstrument)

ROGER een sprankeltje licht. (lichtflits)

POL In het begin was ze broos, later parelend als dauw aan een bloemblaadje.

ROGER Lief als de opkomende zon, Sophie heette ze.

POL Ze was gelukkig gescheiden.

ROGER In harmonie en grote spoed.

POL Eerst ongelukkig getrouwd.

ROGER In ramp en tegenspoed.

POL want wat God heeft verbonden.

- ROGER zal de mens niet scheiden.
- POL Dus was ze nu vrij.
- ROGER en ongelovig.
- POL Maar ...
- ROGER maar...
- POL maar het begon allemaal weer zo ongelukkig.
- ROGER Er was veel volk in het park.
- POL En wij waren er ook. gewoon, als zoveel wandelaars die genoten van een stralend zomerweer. (af)
- FREDERIK (op - zomers gekleed - likkend aan een ijsje - het ijs druipt hem van de vingers. Daardoor ziet hij Sophie niet die opkomt langs de andere kant - omkijkend en zwaaiend, Dat moet wel uitdraaien op een botsing - Sophie krijgt het ijs over zich)
Och - pardon.
- SOPHIE Pardon. Is dat alles? Kan je niet zien waar je loopt. kaffer? Och god, mijn blouse.

(er vormt zich stilaan een groep en met Carine. Pol en Roger ze zijn zomers gekleed)
- FREDERIK Wacht, ik zal het er afhalen. (wil het ijs van haar blouse halen)
- SOPHIE (mept op zijn handen) Blijf daar met uw poten af. vuile profiteur.
- FREDERIK Maar ik wil het er af nemen.
- SOPHIE Blijf daar af, kinkel, je maakt het nog erger. (neemt een zakdoek en wrijft het spul er af) Gênant. al die mensen staan te kijken en te lachen.

- FREDERIK (Tot de omstaanders)
Ja, zij liep tegen mij aan.
- SOPHIE Hou je mond. (tot de omstaanders) Nog nooit een blouse gezien met ijs erop, nee? (ze gaan weg - Sophie roept ze na) Ramptoeristen. Paparazzi. (gaat op de bank verder het ijs verwijderen)
- FREDERIK Paparazzis ? Is dat een nieuwe sekte ?
- SOPHIE Nee. sensatiejagers. En wat ga je hier mee doen, meneer? Zeg me dat eens.
- FREDERIK Ha, ik zal het laten schoonmaken.
- SOPHIE Laten schoonmaken, zegt hij. Hoe moet ik hier nu mee door de stad, denk je ? Ik moet de trein nemen en de bus. Ik sla hier nogal een figuur. 't is dan nog roze ijs op een witte blouse.
- FREDERIK Ja, ik had vanille moeten nemen, dat valt niet zo op.
- SOPHIE Dat is om 't even, vanille of ... of ..' wat is dit eigenlijk?
- FREDERIK Framboos. Dat geeft een beetje meer smaak en de prijs is hetzelfde.
- SOPHIE En wat zal de prijs zijn van een nieuwe blouse, denk je ?
- FREDERIK Een nieuwe blouse?
- SOPHIE Ja. want als ze die vlekken er niet uitkrijgen. mag ik deze weggooien.
- FREDERIK Ha ja ?
- SOPHIE Ha ja. Hoe moet ik nu naar huis?
- FREDERIK Ik woon hier een beetje verder. Er hangen nog kleren van Nicole. ze hangen daar nu al een maand.
- SOPHIE Nicole. is dat uw vrouw?

- FREDERIK 't Is te zeggen - we zijn niet getrouwd en zij is nu al een maand op reis.
- SOPHIE Alleen?
- FREDERIK Ha. mijn beste vriend is mee. Zo heeft ze wat gezelschap.
- SOPHIE (bekijkt hem verbaasd) En jij vindt dat goed?
- FREDERIK Waarom niet? Dan verveelt ze zich niet. Ze heeft tenminste iemand om mee te praten, ze schreef dat ze zich dan minder eenzaam voelt. Anders zit ze toch maar aan huis en aan mij te denken -denk ik.
- SOPHIE (kijkt hem even aan - begint dan eerst te grinniken maar dat ontaard in een onbedaarlijke lachbui) Ha. ha, aan hem denken. zegt hij. Dat is een goeie. (ze lacht achterover geleund en buigt dan naar voor - gierend) Ha. 't is niet waar. En die vriend ... dan is ze niet alleen. Ik kan niet meer ...
- FREDERIK (lacht wat geforceerd mee) Ja - een goeie. hé ? Zullen we nu bij mij thuis gaan?
- SOPHIE Ja, ik kom niet meer bij. Ha. ha. Jongen, toch. hoe is dat mogelijk? Je denkt toch niet dat ze nog terugkomt? Vergeet het maar.
- FREDERIK Iedereen zegt dat maar ze zal hier wel eens aan mijn deur staan.
- SOPHIE Als het geld op is.
- FREDERIK Maar nee, ze kan zoveel opnemen als ze wil. De zaak draait goed en ik gun het haar en Pol en ook. En ze zal mij niet ... heu ...
- SOPHIE (gaat met hem op bank zitten) Je kent deze wereld nog niet. hé. Hoe lang ben je al bij haar?
- FREDERIK Och - al een jaar en dat gaat heel goed.
- SOPHIE Was dat uw eerste ... vriendin?

- FREDERIK Ja. Ik heb vroeger nooit vriendinnen gehad. Ik - ik was dik en door haar kon ik vermageren. En toen ik gewonnen had met de lotto is zij hier bij mij ingetrokken.
- SOPHIE De lotto?
- FREDERIK Ja, 25 miljoen. Daarvan hebben we deze snackbar overgenomen. Pol doet de aan- en verkoop, Nicole de administratie en Roger is kelner, maar die is wat stuntelig. Hij is zo onhandig.
- SOPHIE Van onhandigheid gesproken. (bekijkt haar blouse) Wat doe jij eigenlijk?
- FREDERIK Ha, ik kan goed koken. Ga je mee? Dan zal ik iets voor je klaarmaken.
- SOPHIE Tja, waarom niet eigenlijk? Dan kunnen we het nog eens hebben over die blouse.
- FREDERIK Ik zal een nieuwe kopen.
- SOPHIE Och nee, dat is geen ramp, maar de volgende keer geen frambozenijs meer.
- FREDERIK Had ik dat geweten.
(ze willen weggaan - op dat ogenblik komt Carine voorbij met een ijsje - Frederik loopt per ongeluk tegen haar aan zodat een bol ijs op haar schoenen valt)
- CARINE Zeg, lomperik, kijk waar je loopt.
- FREDERIK Sorry, ik had u niet gezien maar u heeft nog twee bollen, zie ik.
(wijst naar twee resterende bollen - dit wordt door Carine anders geïnterpreteerd)
- CARINE Wat? Vuile seksmaniak. Hier zie. (duwt de rest van haar ijs in zijn gezicht en af) Dat zal je leren.

- SOPHIE (lacht) Maar jongen, toch. 't Zit je niet mee, geloof ik. (wrijft het ijs van zijn gezicht met haar zakdoek) Voilà, en nu wacht ik op wat je gaat klaarmaken. Komaan. En ... voor jou geen ijs meer. (ze neemt hem mee af) En zeker geen framboos.
- POL (op) En nu lag de weg naar het geluk breed voor hem open. Eindelijk - eindelijk, zat het hem mee. Niets kon er tussen hen komen. Ze gingen genieten van hun bestaan: film, uitstapjes, zoenen. Ze konden mekaar geen dag missen. Waar Frederik was, zag je Sophie - en omgekeerd. De zaak draaide goed en Frederik schreef: "als je het geluk ontdekt, zwelg er dan met volle teugen van, zolang de voorraad strekt. Morgen kan je zonder zitten en de levering ervan gebeurt niet alle dagen."
- (Frederik en Sophie vrijend op een bank)
- FREDERIK Dat heb ik nog nooit meegemaakt.
- SOPHIE Ik ook niet. Ik zei je al dat ik gescheiden ben - maar met jou is het anders. Jij zou me nooit bedriegen met een ander, niet?
- FREDERIK Nooit. Voortaan ben jij de nummer één in mijn leven.
- SOPHIE En Nicole ?
- FREDERIK Phh. Ze is mij allang vergeten - dus vergeet ik haar. Nee, ze mag nog alles proberen, ik wil alleen nog jou.
- SOPHIE Echt? Kus me dan.
- FREDERIK Hier? In het park? Dan staan ze naar ons te kijken.
- SOPHIE En dan? De mensen mogen toch zien dat we om elkaar geven?
- FREDERIK Ja, maar ik voel me niet op mijn gemak.
- SOPHIE God, ben jij zo verlegen? Je moet dat overwinnen. Kom hier. (neemt hem vast - kust hem zodanig dat ze haast op de bank liggen)

(Pol - applaudisseert - Frederik beschaamd -heft lippenstift op zijn gezicht - wrijft dit verlegen af en kan niet vlug genoeg weg zijn. Sophie lachend met hem af)

- POL Maar Frederik en Sophie leefden in een roes en hun geluk scheen niet op te kunnen.
- ROGER (op - zwarte hoed - snor - zonnebril - somber) 't Is te zeggen.
- POL Ach nee, laat het nu zo - 't is nu eens goed.
- ROGER Maar dat blijft niet duren - alles heeft een keerzijde.
- POL Kijk, dat is nu altijd hetzelfde met jou. Elke keer als het lot de mens gunstig is, kom jij er tussen.
- ROGER Ik ben dan ook het noodlot .'. . Je kan ook stoppen met dit verhaal - een happy-end.
- POL Ach, en tegen de mensen zeggen - 't is afgelopen, ga maar naar huis.
- ROGER Kijk, die zit er ook nog altijd. (ze wenden zich naar de persoon die ze in het begin hebben aangesproken) Ze zitten eigenlijk te wachten tot er iets ergs gebeurd in het leven van een ander.
- POL Als het maar niet bij hen is.
- ROGER Ze genieten ervan.
- POL (tegen iemand anders in het publiek) Jij ook, hé ? Je oogjes twinkelen.
- ROGER Hoe zei Sophie dat weer? Ramptoeristen.
- POL Maar als het nu eens goed afliep met Frederik ?
- ROGER Kan niet. Waar ik ben, kan dat niet.

- ROGER Allé, herbeginnen - weg jij.
- NICOLE Zeg op je gemak, hé, maniokstampers. (af)
- ROGER Maniokstampers? Waar haalt ze dat nu uit? Dat stond niet in de tekstbrochure.
- POL 't Is nu om 't even. Kom - ik herbegin. (tot publiek) Sorry - sorry. Het leven van Frederik kabbelde lustig verder. En Frederik zei:
 "Leven is een wonder ding, dat je overvalt
 als je het niet verwacht.
 Als je wacht op het wonder
 komt er alleen gedonder."
 Hij stond verrast te kijken omdat het zo rijmde.
- ROGER Zeg, 't is al goed.
- POL Hoezo, 't is al goed.
- ROGER Laten we het verhaal nu zelf maar volgen.
- POL Och, je bedoelt ... ?
- ROGER Ja, laat ons rustig gaan zitten en kijken naar het vervolg.
- POL Ach, van hier? (wijst in de zaal)
- ROGER Juist. (als ze naar de zaal willen) Och, maar dat kan niet. Ik kom op in dit verhaal.
- POL Hoezo?
- ROGER Als kelner. Helemaal vergeten zeg. (neemt kelnervestje dat hem van achter de coulissen wordt toegeworpen en verdwijnt ermee langs de andere kant)

- POL (intussen op de eerste rij ergens plaatsnemend) Mag ik hier zitten? (fluijstert) Dank u wel. Wat vindt u ervan? Hoe denkt u dat het verder gaat? Enig idee?
- CARINE (op) Ssst. Hou nu toch eens je bebbel. (af)
- POL (tot man of vrouw naast hem) Ssst. Zwijg nu toch eens.
- FREDERIK (wat mistroostig op) Roger - Roger. Waar zit hij nu weer? (roept) Roger.
- ROGER (weer op als ober) Frederik, je hebt toch niet geroepen, hé?
- FREDERIK Nee, ik was tegen mezelf aan 't praten. (cynisch)
- ROGER Dan is 't goed. Ik dacht dat je me geroepen had. (weer af)
- FREDERIK Roger - Roger.
- ROGER (weer op) Zie je 't nu. Ik dacht al dat er iemand riep. Ik dacht, enfin, riep daar nu iemand, dacht ik. 't Was net of ik mijn naam daar hoorde. Zie, mijn grootvader kon dat in zijn tijd ook zo hebben, hé. (zet er zich gemoedelijk bij)
- FREDERIK Roger, alsjeblieft. Ik heb je geroepen.
- ROGER Is 't echt? Zie je wel dat ik het gehoord heb. Ik dacht, enfin, roept daar nu iemand ...
- FREDERIK (roept) Roger.
- ROGER Zo roepen.
- FREDERIK Ja, ik moet je wat zeggen.
- ROGER Zeg maar.
- FREDERIK Waarom is die tafel gereserveerd?

- ROGER Simpel. Kijk, daar kan ik nu een antwoord op geven. Er heeft iemand gebeld om te reserveren.
- FREDERIK Ik heb geen tafel meer vrij. Elke vrijdag komt meneer Verplaetse van de bank eten aan die tafel, dat weet je toch.
- ROGER Ha, is 't vrijdag vandaag?
- FREDERIK Ja, 't is vrijdag.
- ROGER Ha ja, met gisteren donderdag te zijn, dat is straf, hé ?
- FREDERIK Roger, maak dat in orde. Zorg dat die persoon een andere tafel krijgt.
- ROGER Heu - een andere tafel?
- FREDERIK Ja.
- ROGER Een tafel.
- FREDERIK (roept) Nee, een waterbed. (af)
- ROGER (staat verbouwereerd te kijken) Een waterbed? Waarom zegt hij dan eerst een tafel? Waar zou dat nu moeten voor dienen? Een waterbed, verdorie. (af)
- NICOLE (op - donkere bril) Hallo, hallo. (gaat zitten aan tafeltje en bekijkt de spijskaart -glimlacht - ze is rijk uitgedost en heeft zonnebril op)
- FREDERIK (op) Ja, mevrouw.
- NICOLE Mag ik het menu van de dag. (gezicht achter spijskaart)
- FREDERIK (noteert) Zeker, mevrouw.
- NICOLE En breng me eerst een fles champagne.

- FREDERIK Goed, mevrouw. (roept) Roger - breng eens een fles champagne voor mevrouw.
- ROGER (achter) Wablieft ?
- FREDERIK Een fles champ ... wacht, ik kom. Excuseert u me even. (af)
(Nicole brengt wat schmink aan - zet zonnebril weer op als Roger opkomt met dienblad en fles champagne - geen glas. Roger probeert fles te openen. Hij heeft daar duidelijk nogal problemen mee. Dan plaatst hij fles tussen knieën en probeert het zo. Hij zweet en wordt blauw van de inspanningen. Nicole komt stil achter hem en legt hand op zijn schouder. Roger slaakt een kreet van schrik en met een knal vliegt de stop van de fles en de inhoud vliegt er borrelend en schuimend uit. Roger probeert de fles af te dekken met zijn hand maar dat lukt hem niet)
- NICOLE Een glas, heb je geen glas?
- ROGER Ik ben 't vergeten mee te brengen.
- NICOLE Frederik - Frederik.
- ROGER Kent u Frederik ?
- NICOLE Zal wel zijn. (neemt bril af)
- ROGER (merkt nu wie het is - maakt een schrikreactie zodat de fles nog meer van haar inhoud prijsgeeft. Roger heeft nu zijn hand weggetrokken)
 Ni - Ni - heu - nie waar, hé. Hoe ben jij hier nu gekomen?
- FREDERIK (op) Roger, wat heb je nu uitgespookt? Excuseer me. (dan merkt hij wie het is) Nicole. 't Is niet waar, hé ? Hoe ben jij nu hier gekomen?
- NICOLE Dat zei Roger ook al. Hebben jullie dezelfde tekst ingestudeerd? Hoe ik hier gekomen ben? Met de taxi.
- FREDERIK Waarom heb je niet eens gebeld?

- ROGER Ja, waarom heb je niet eens gebeld?
- FREDERIK Roger - ruim de boel hier op en breng een andere fles en twee glazen.
- ROGER Moet ik de fles hier openen?
- FREDERIK Probeer het maar niet. Doe dat in de keuken.
- ROGER Ben al weg. (af)
- FREDERIK Laten we gaan zitten.
- NICOLE Dat wordt tijd.
(ze zitten aan tafel)
- FREDERIK En ... vertel eens Hoe ... wat ...
- NICOLE Frederik - ik kom een paar zaken regelen. Ik heb lang kunnen nadenken. Ik ...
- ROGER (op met geopende fles en twee glazen. Hij is kletsnat. Blijkbaar heeft hij de hele inhoud van de fles over zich gekregen. 'Zijn haar hangt in pieken) Hier zie - 't is al gebeurd. Zal ik inschenken?
- NICOLE Nee, nee, dat doe ik liever zelf. (terwijl zij inschenkt. blijft Roger staan drementen om toch maar niets van het gesprek te missen. Hij glundert) Roger, zou je niet liever wat anders willen doen?
- ROGER Ja, wat zou je nog willen? We hebben nog van alles in huis.
- NICOLE Nee, ik bedoel, iets dat dringend is en niet kan wachten.
- FREDERIK Ja, Roger, je weet toch wat je moet doen. (wijst op tafel) Deze tafel is bezet ... dus ... (maakt ongeduldig gebaar) je weet wat je moet halen.
- ROGER Ha ja, natuurlijk, ik zal mijn best doen, hoor.

- FREDERIK En als er iemand belt voor mij, of ... komt ... dat ze wachten.
- ROGER Ik zal het zeggen. (af)
- NICOLE Zo, waar waren we gebleven? Frederik, ik heb veel dingen verkeerd gedaan, maar jij blijft altijd in mijn gedachten.
- FREDERIK Heu ... ja ?
- NICOLE (grijpt zijn handen) Ja - dat weet je wel. En daarom '. wil ik een paar dingen met jou bespreken.
- FREDERIK Zoals?
- NICOLE Frederik, we kunnen samen naar Spanje gaan wonen. Spanje is zo heerlijk. We kunnen voor de rest van ons leven genieten van elke dag. Wakker worden met de zon op ons gezicht, de hele dag kuieren langs het strand, genieten van een sangria, zeilen en 's avonds de flamencoavonden. Och ... (ze danst zowaar een flamenco) Kom, Frederikje, kom. (ze sleurt hem mee de dansvloer- muziek)
- FREDERIK (Stuntelig en gegeneerd dansend) Wacht, Nicole, wacht.
- NICOLE (legt armen om zijn hals) Och, Frederik, wat ben je toch een dotje. Een grote, zachte knuffelbeer. (Kust hem)
- FREDERIK (Uit zijn lood geslagen)
Kom, Nicole, laten we gaan zitten. Laten we liever iets drinken.
(zitten weer aan tafel - muziek stopt)
- NICOLE (Mokt met hem) Op Spanje. E viva Espana.
- FREDERIK Nicole, je wil verhuizen naar Spanje?
- NICOLE Si.
- FREDERIK voorgoed?

- NICOLE Si.
- FREDERIK En je wil daar een huis kopen?
- NICOLE Si señor.
- FREDERIK (aarzelend) En ... wat doen we met ... (kijkt rond)
- NICOLE De snackbar?
- FREDERIK Ja.
- NICOLE Freekje, dat verkopen we allemaal. Met de opbrengst ervan en met het kapitaal dat we reeds bezitten, zijn we save voor de rest van ons leven.
- FREDERIK Denk je dat?
- NICOLE Maar natuurlijk. We zetten een gedeelte van het geld van de verkoop uit en met de interesten die dat oplevert, hebben we al een klein fortuin.
(ze gaat dicht bij hem zitten en laat hem drinken)
- FREDERIK (hapt naar adem) Ik kan daar niet zo goed tegen.
- NICOLE Wel - wat denk je ervan?
- FREDERIK Ja, 't ziet er goed uit.
- NICOLE Maar je moet er nog over nadenken. Weet je wat, (enthousiast) Ik maak een afspraak met de notaris en de bank.
- FREDERIK Och - wil jij dat regelen? Ik ben daar niet zo goed in.
- NICOLE Och, lieverd, je weet toch dat ik de administratie altijd goed heb bijgehouden. Heb jij ooit te klagen gehad?

- FREDERIK Nee - nee.
- NICOLE Wel dan, je geeft mij alle volmachten en verklaart dat ik afgevaardigd bestuurder wordt en ik regel alles.
- FREDERIK Enne .. hoe is dat met ... met .., ginder in Spanje? Je weet wel.
- NICOLE Och, Pol bedoel je. Hij kan niet aan je tippen, Freekje. Waarom denk je dat ik hem achtergelaten heb? Ik ben toch naar jou teruggekomen? (streelt zijn haar - Frederik strijkt het onmiddellijk weer glad)
Hij kan voor mijn part liggen rotten aan het strand.
- FREDERIK Je hebt toch geen ruzie gehad met hem?
- NICOLE Hij interesseert me niet meer. Ik wil alleen met jou de rest van mijn i leven doorbrengen.
- FREDERIK Ja, maar...
- NICOLE Frederik, je ... je .., is er iemand anders?
- FREDERIK IK Nee. .. nee... (begint nu echt te transpireren)
- NICOLE Ik krab haar de ogen uit, als ze je van mij afpakt. Geloof je me?
- FREDERIK Ja - ja - zeker.
- NICOLE (in een innige omhelzing) Je bent van mij - van mij alleen. En morgen ga ik alles regelen ... akkoord?
- FREDERIK Ja - ja.
- NICOLE Je bent de enige die ik nog vertrouw. (zoent hem lang)
- ROGER (op met waterbed - ziet de omhelzing) Ha, ik zie al waarom ik een waterbed moest halen.
- NICOLE Een waterbed?

- FREDERIK Een waterbed?
- ROGER Kom nu niet zeggen dat je dat niet meer weet hé, Frederik. Je hebt er zelf om gevraagd.
- FREDERIK Ik? Roger, je hebt weer gedronken.
- ROGER Ach bon, luister eens, je zei eerst dat ik een andere tafel moest halen en toen veranderde je van gedacht. 't Moest ineens een waterbed zijn. Ik heb overal gezocht om er één te vinden. Toen dacht ik er plots aan dat ik er verleden week één opgeborgen heb op de zolder. Dat was toen mijn zuster verbouwingen deed. Ze weet niet dat het hier is. Ik heb hemel en aarde moeten bewegen om het naar hier te krijgen. Het is er nu, trek er je plan mee.
- FREDERIK Maar nee, straks komt meneer Verplaetse.
- ROGER Wat moet ik verplaatsen?
- NICOLE Laat maar liggen, Roger, het komt goed uit. Sluit de snackbar en laat niemand binnen. We hebben een dringende bespreking. Ze is van het grootste belang voor ieder van ons.
- FREDERIK Maar 't is vrijdag, dan zijn we open.
- NICOLE En nu zijn we dicht. Het is te belangrijk, wij mogen niet gestoord worden.
- ROGER En Soph ... (krijgt mep van Frederik)
- FREDERIK Enzovoort, ja. Kom, Roger, doe nu maar wat je moet doen. (duwt hem richting keuken)
- NICOLE Wat zegt hij?
- ROGER Sophie.

NICOLE Sophie ?

FREDERIK De kuisvrouw.

NICOLE Ha, je hebt een kuisvrouw?

FREDERIK Ja, al een tijdje. Ze doet de keuken en het restaurant.

ROGER En de bedden. En ze zet de vuilnisbak buiten.

NICOLE De bedden ook al ? En de vuilnisbak? Nee maar - kijk eens aan. En hoe oud is die Sophie ?

ROGER (na enig nadenken) Vijfentwintig.

FREDERIK (idem) Vijfenzestig.

NICOLE Wat is 't nu ? Vijfentwintig of vijfenzestig.

ROGER (kijkt naar Frederik) Ze is er toch maar vijfentwintig?

FREDERIK Ja, maar ik heb het over die nieuwe kuisvrouw. Die heb jij nog niet gezien. Ze is hier nog maar sinds - sinds gisteravond.

ROGER Ha, (net of zijn frank nu pas valt) ha, die Sophie. Ja, ja, ja, ja - nu weet ik het. Ja, ja, ja, jaaa.

NICOLE Als we het eens zijn, kunnen we dan misschien rustig praten?

FREDERIK Roger, je moet onmiddellijk naar Sophie bellen en zeggen dat ze nu niet moet komen kuisen. Zeg dat we gesloten zijn voor de rest van de avond.

ROGER Voor de rest van de avond - ja, ja, ja, ja. En moet ik anders nog iets -" zeggen?

NICOLE Dat is toch genoeg. Meer moet dat mens toch niet weten - of wel?

- ROGER Nee, nee, nee, nee - ik zal alleen ... de groeten doen.
- FREDERIK Ja, doe ze de groeten en haast je - en hang "gesloten" aan de deur.
- ROGER (gaapt hem aan) De sloten aan de deur hangen?
- FREDERIK Het bordje "gesloten" aan de deur hangen.
- ROGER En als meneer Verplaetse belt?
- NICOLE/FREDERIK Gesloten.
- ROGER Gesloten - ja, ja, ja, ja. (af)
- NICOLE En je mag dan ook naar huis.
- ROGER (af) Dank u. Ik ben al weg.
- NICOLE Kom, kom bij mij zitten. (zet zich op de wiebelende watermatras)
Woeps, hola. rof zeg, hier zit tenminste beweging in. Kom.
- FREDERIK Jaaaar, je wil toch niet dat ik daar ga opzitten.
- NICOLE Natuurlijk wil ik dat. Kom.
- FREDERIK (aarzelend op matras) Ho - ho - dat beweegt.
- NICOLE Natuurlijk - dat is nu net de charme van een watermatras. (ze begint zijn hemd open te doen en trekt zijn schoenen uit)
- FREDERIK (niet op zijn gemak) Wat ga je doen?
- NICOLE Je kruipt toch niet in bed met je schoenen aan?
- FREDERIK In bed?

- NICOLE Natuurlijk. Dit is toch en matras. (maakt zijn hemd los zodat hij in ontbloot bovenlijf zit. Haar "overtollige" kledij begint zij ook uit te doen. dan duwt ze hem naar beneden) Komaan, Frederik, laat je gaan.
- FREDERIK (rolt van de matras maar zij sleurt hem er weer op en gaat weer met hem stoeien) Maar wacht een beetje, ik word onpasselijk. Ik ben dat niet gewoon.
- NICOLE Dat komt wel. Vooruit, Freekje, ik zal je eens masseren. i (hij ligt op zijn buik, zij masseert hem)
- FREDERIK (gilt) Ha nee - dat kittelt. Ik kan er niet tegen - auw - hi - stop.
- (op dat moment staat Sophie plots in de kamer. Ze heeft de blouse en de mantel van Nicole aan)
- SOPHIE Frederik, Frederik.
- FREDERIK (hoort haar eerst niet maar merkt haar dan plots op) Ha - So - So - Zo - zo, wie we daar hebben. (hij worstelt zich los en tracht vliegensvlug hemd en schoenen weer aan te trekken) Hoe ben jij hier binnengekomen?
- SOPHIE (herstelt zich) Met de sleutel. Had dan tenminste het bordje "gesloten" voor de deur gehangen.
- (Pijnlijke pauze)
- FREDERIK Hé, Roger heeft niet ...
- SOPHIE Had jij hem dat gezegd? Dus dit was allemaal gepland? Bedankt.
- NICOLE En wie is dat meisje wel?
- SOPHIE En hoeveel heb je dat meisje van plezier wel betaald? Nee, je moet me geen uitleg geven. Ik ben weg en je ziet me nooit, nooit meer terug.

- FREDERIK Nee, Sophie. (houdt haar tegen) Nee, nee, wacht. Ik kan het uitleggen.
- NICOLE Frederik, je bent aan deze indringster geen rekenschap verschuldigd. Trouwens, dat is mijn mantel en mijn blouse. Dat kuispersoneel van tegenwoordig schaamt zich voor niets meer.
- SOPHIE Kuispersoneel?
- NICOLE Ja, kindje, en het is niet omdat je de vuilnisbak buiten zet dat je ook mijn versleten kleren mag aantrekken.
- SOPHIE (hapt naar adem) Vuilnisbakken? Versleten kleren? Ha,ha, ik weet al wie je bent.
- NICOLE Dat mag gaan tijd worden en het wordt tijd ook om je plaats hier te weten. Ga nu maar terug naar huis, kindje. Morgenvroeg mag je de asbakken leegmaken, het café dweilen en met de vuilniszakken spelen zoveel je wil.
- FREDERIK Nee, nee, ze mag ...
- SOPHIE Laat maar, morgenvroeg ben ik ergens anders en hier kom ik nooit meer terug. Kruip maar zelf in je vuilnisbakken - allebei. Ik zal jullie I aan de deur zetten en laten ophalen als grof huisvuil. Salut. Salut en de wind van achter. (af)
- FREDERIK Nee, wacht, Sophie.
- NICOLE maar laat haar toch, Frederik. Kuisvrouwen genoeg. Je moet je niet laten doen door je personeel. Kom hier. (ze trekt hem weer op de matras en doet weer zijn hemd uit)
- FREDERIK Maar Soph - Nicole - nee.

NICOLE Ja, zeg ik, en laat je toch niet zo uit het veld slaan door zo'n onnozel kind. Kom hier.
(ze rollen weer over het waterbed)

ROGER (weer op - zenuwachtig) Sorry, sorry, mijn zuster heeft gebeld. Ik moet die matras terugbrengen. (hij sleurt zodanig aan de matras dat Frederik en Nicole er af tuimelen) Vooruit er af of ze vermoordt me.

FREDERIK Hé, dat is hier kletsnat.

ROGER Miljaarde, het lekt. Het water loopt er uit.
(grote ontsteltenis bij Roger - verwarring bij Frederik en gegil van Nicole die merkt dat ze in een plas is terechtgekomen)

B L A C K O U T .

Pol zit aan tafeltje te ontbijten. We bevinden ons In het restaurant. Roger is weer het noodlot: zwarte bril, hoed en regenjas. Mysterieuze belichting. Pol zit nogal te schrokken.

ROGER Gulzigheid verlaagt de mens en brengt het dier in hem naar boven.

POL Ach, ben jij daar weer. Waarom achtervolg jij de mensen zo, meneer noodlot?

ROGER Het is mijn naamkaartje.

POL En waarom tref jij altijd de zwakken en de sukkelaars?

ROGER Iedereen, ook de sterken en de rijken staan in mijn agenda. En veeg je mond af er hangen kruimels aan. Dat betekent een sterf- geval in de familie.

POL Hier? (wrijft met vinger over mondhoek)

ROGER Nee, de andere kant. En je morste koffie op je ondertasje. Je toekomst ziet er slecht uit.

POL Omdat Ik heb gemorst? Kom, kom, geen grapjes.

ROGER Ik maak nooit grapjes.

POL Ja, dat is je aan te zien. Hoe gaat het nu verder met Frederik ?
Waarom laat je hem niet met rust?

ROGER 't Is mijn karakter.

POL Mooi karakter. Is er niets aan te doen? Ben je al naar de dokter geweest?

ROGER Ja, maar toen hij mij onderzocht, werd hij zowaar gewurgd door zijn eigen stethoscoop.

POL Waarom hielp je hem dan niet?

- ROGER Ik mocht niet.
- POL Hoezo?
- ROGER Ik moest stil blijven liggen en niet bewegen, had hij gezegd.
- POL Hoelang ben je daar zo blijven liggen?
- ROGER Een uur ongeveer. Ik ben een geduldige patiënt.
- POL Ongelooflijk. En ben je hier nu voor Frederik. Is het onafwendbaar?
- NICOLE (op als fee) Nee, daar zorg ik voor.
- ROGER De fee van het geluk. Mijn dag is weer naar de vaantjes.
- NICOLE Ha, je weet het.
- POL Wat is dit nu allemaal? Dit lijkt wel een soap.
- NICOLE Ik zorg ervoor dat Frederik weer gelukkig wordt.
- ROGER Daar zal volk komen naar kijken.
- POL Is dit nu een sprookje of een toneelstuk? 't Is maar dat ik het wil weten.
- ROGER Dit is pure realiteit, jongen, keiharde realiteit. Als mijn tijd gekomen is, sla ik toe, snel en ongenadig.
- NICOLE En dat zal ik je beletten. Het geluk zal Frederik eindelijk toelachen.
- ROGER Het noodlot.
- NICOLE Het geluk.
- POL stop, stop. Mag ik eerst rustig ontbijten? (stoot zijn tas om)
Verdorie, zie je nu ?

- ROGER Wat heb ik gezegd? Noodlot.
- NICOLE *Geluk.*
- POL Hoezo geluk? Mijn tas is gevallen.
- NICOLE Dat brengt geluk.
- ROGER Ongeluk.
- POL Hoepel op. Allebei. Ik zie wel hoe het verder gaat met Frederik. Niet begrepen misschien? Ik heb jullie niet meer nodig. In het leven liggen geluk en ongeluk dicht naast mekaar, het scheelt maar een haartje.
- ROGER Dat schrijft Frederik.
- POL Juist, dat schrijft Frederik en nu ... af - af, zeg ik. God, jullie maken me doodmoe.
(ze gaan weg - Pol geeuwt. legt hoofd op tafel en slaapt in - muziek - licht wordt weer gewoon - Pol ontwaakt)
- POL Hé ... wat ... wat was dat allemaal? Och - (tot publiek) jullie zijn er dus nog. Ik dacht dat ik daarnet bezoek had van ... laat maar.
- SOPHIE (op als serveerster - ruimt af) Heeft het gesmaakt, meneer?
- POL Ja hoor, 't was lekker.
- SOPHIE Meneer was in slaap gevallen? Niet dat het mij hindert, hoor.
- POL Ja - heu - ik ben nogal moe. Wat moet ik u ?
- SOPHIE U mag aan de kassa betalen met uw bonnetje, meneer.
- POL Okido. (slentert weg)
- ROGER (Op. maar nu als gewone cafébezoeker - ex-kelner) Ho - 't is hier nogal veranderd. Bent u hier nieuw?

- SOPHIE Ja meneer, mijn ouders hebben deze zaak overgenomen. Kent u dit restaurant?
- ROGER Zal wel zijn. Ik was hier kelner vóór ...
- SOPHIE Och ja ? Bent u ... Roger?
- ROGER Hoe weet u dat?
- SOPHIE Mevrouw Van de Calseyde heeft uw naam vernoemd.
- ROGER Nicole ? En Frederik, waar zit die?
- SOPHIE Heeft ze het niet over gehad. Zij heeft alles geregeld en is naar Spanje vertrokken met meneer De Bruyne.
- ROGER Met Pol? En Frederik dan? Hij was toch mede-eigenaar ?
- SOPHIE Zij had alle volmachten en ging na de overname een villa kopen in Spanje. Zij woont daar nu met meneer De Bruyne. Wenst meneer iets te gebruiken?
- ROGER Heu ... whisky... een grote.
- SOPHIE Ha - kijk, Carine. Hello.
- CARINE (op - charmant type) Zo .. een koffie en dan ... je weet wel, hé ?
- SOPHIE Lasagne, natuurlijk.
- CARINE (tot publiek - spot - rand scène) Toen kwam ik in het leven van Frederik. Ik ging met mijn vriendin naar de film, een doorgewoon iets in een mensenleven. Het beloofde een avond te worden zoals alle andere, maar er hing iets in de lucht, dat voelde ik meteen al. De bioscoop dus.
(ze neemt een stoel en gaat in het midden vooraan op de scène zitten. Ze kijkt geïnteresseerd naar "de film". Er klinkt muziek en er is een

scène op de achtergrond. Het is duidelijk een Amerikaanse film. Het geluid dient als background en is nog zacht te horen)

NICOLE

(op) Ik ben de vriendin van Carine. Vergeet Nicole. Nicole is weg voorgoed. Ze had het allemaal goed gespeeld. (ze neemt een stoel en zit naast Carine die zeer geboeid naar de film kijkt - zelf praat Nicole tot het publiek) Ze heeft Frederik financieel uitgeschud en woont nu in een riante bungalow ergens aan de Costa Brava ... met Pol. (zij kijkt nu ook naar de film)

ROGER

(neemt stoel - tot publiek) Met Frederik ging het steeds maar slechter. Hij kwam er moeilijk overheen dat Nicole en Sophie uit zijn leven gestapt waren. Hij was niet kwaad of agressief, hij hilde niet. Hij bevatte het niet en verstond niets meer van de mensen. Hij belandde bij een psychiater en werd nog slechter. Hij kleepte zich sjofel en greep naar de fles. Zijn leven had alle kleur verloren. Dus nam ik hem mee naar de film. (kijkt naar de film)

(Frederik op met pak chips - sjofel gekleed - wringt zich voorbij Nicole en Carine. Ze zitten nu alle vier op een rij naast mekaar: Nicole - Carine - Frederik en Roger. Frederik presenteert chips aan Roger die ervan neemt. dan presenteert hij die ook aan Carine en Nicole maar die bedanken. Ze kijken nu naar de film - licht uit. Een lichtstraal schijnt van achter hen naar voor. Hun gezichten blijven wel belicht. De reacties op de film zijn verschillend. Blijkbaar speelt er zich een intense liefdesscène af. Men hoort de dialogen die in de film voorkomen. Nicole : hand voor de mond. Carine : huult bijna. Frederik die net chips in zijn mond wou steken. zit in een mimische houding onbeweeglijk en verstart te kijken. Roger zit opgewonden te gnuiwen en te kreunen)

FREDERIK

(presenteert Carine weer chips - zonder haar te bekijken) Chips?

- CARINE (slaat chips uit zijn handen. De zak belandt op de vloer) Sorry. (ze kruipen op hun knieën om de chips op te rapen. Ze komen met hun gezichten dicht tegen mekaar en komen in deze extase ook recht - gefascineerd door mekaars blikken) Maar ik ken u ergens van.
- NICOLE Carine, ga zitten. We krijgen moeilijkheden. (Carine en Frederik zitten weer - alles wordt nu fluisterend gezegd op de achtergrond hoort men de dialogen van de film)
- CARINE (tot Nicole) We kennen die toch? Waar hebben we die nog gezien? Bekijk hem eens goed.
- NICOLE Carine, alsjeblief.
- CARINE Allé, vooruit, kijk.
- NICOLE Met jou kom je ook altijd wat tegen. (Nicole neigt over Carine om Frederik te bestuderen)
- FREDERIK (merkt dit) Wat is er ? Wil je een chips?
- NICOLE Nee, nee, dank je. (gaat weer rechtop zitten)
- CARINE En ? Wat denk je ?
- NICOLE Ik weet het niet. 't Is hier te donker.
- CARINE straks, We gaan ze vragen om mee iets te gaan drinken.
- NICOLE Vergeet het. (er moet enige reactie zijn van het publiek. Sophie, die voor de gelegenheid zaalwachter is, schijnt met haar zaklamp. Ze maant de twee meisjes aan stiller te zijn en verdwijnt weer. Ze kijken alle vier naar de film. Het einde van de film nadert - muziek crescendo - licht weer normaal. Ze staan recht. Frederik en Carine willen elk naar de uitgang schuiven maar ze blijven voor mekaar staan)

FREDERIK Excuseer - we willen weg.

CARINE Wij ook. Wil u daarlangs doorschuiven, alstublieft?

ROGER Zeg, zou u willen langs de andere kant weggaan? Er staan hier nog mensen.

CARINE Op één voorwaarde.

NICOLE Carine - nee.

FREDERIK En die is?

CARINE Dat we samen iets gaan drinken.

FREDERIK Akkoord, hé Roger.

ROGER Als 't maar drinken is.
(ze nemen hun stoelen en gaan aan tafeltje zitten. Terwijl de muziek nog speelt, komt Sophie de bestelling opnemen en brengen)

ROGER Zo.

FREDERIK Ja ... (aarzeling)

CARINE Nog eens sorry dat ik die chips uit je hand sloeg, het was een impuls.

NICOLE Je moet het haar niet kwalijk nemen, 't is haar karakter. Ik ben er al van alles met tegengekomen.

CARINE Och ja, weet je dat nog. We zijn hier vroeger eens binnengewees. We hebben hier toen zitten gieren van het lachen.

ROGER Ha, zijn jullie hier vroeger nog geweest?

NICOLE Ja, één keer. Maar we zijn hier niet meer teruggeweest tot we hoorden dat er andere uitbaters waren.

FREDERIK Waarom?

- ROGER Ja, was het hier vroeger dan niet goed?
- CARINE Jawel, maar er was toen zo'n klungel van een ober, die deed werkelijk alles verkeerd.
(Frederik glundert - Rogers gezicht betreft)
- NICOLE Die vent liet alles vallen.
- CARINE Of hij bracht de verkeerde bestelling.
- NICOLE En die keer dat hij die soep uitschepte.
- CARINE Hij hield haar bord vast terwijl hij haar bediende - en - en zijn duim hing in de soep.
(ze gieren - Frederik amuseert zich - Roger niet zo)
- NICOLE En hij had - had zijn - (komt bijna niet meer bij van het lachen) hij had zijn duim verbrand.
- CARINE Ze moest haar soep niet meer hebben.
- NICOLE Dat zal wel zijn. Jongens, zo'n uilskuiken.
- CARINE Dat was een show op zich.
- NICOLE En die uitbater - die was zo nerveus. Die rende maar van hier naar daar.
- CARINE Zijn vrouw riep en hij wist niet meer waar hij het had. Die liep hier rond als een kip zonder kop.
(nu lacht Roger maar Frederik niet)
- FREDERIK En wat deed hij dan?
- NICOLE Je zal het niet geloven. Hij kwam uit de keuken ...

- CARINE maar zijn vrouw riep hem. Hij keek om en liep daardoor pardoes op die kelner.
- NICOLE Die kreeg een hele schotel Gentse waterzooi over zijn broek.
- ROGER Ha, maar dat was jouw schuld, hé Fre ... (stopt want hij merkt dat hij zichzelf verraden heeft)
- CARINE Heu ... sorry ... ha - ha ... nu weet ik vanwaar we jullie kennen ... sorry .
- NICOLE We moeten gaan, hé Carine. 't Is al bijna tien uur.
- FREDERIK Wel... eigenlijk was het zijn schuld.
- ROGER Excuseer, hé vriend.
- (ze bekijken mekaar - niemand die nog wat zegt)
- SOPHIE 't Is hier plezant, geloof ik. (ze bekijkt de gespannen gezichten)
Enfin, als een mens zich maar amuseert. Heeft het gesmaakt? (alle vier in koor: "ja, dank u" - al is dit eerder murmelen) Zeg, jullie kennen wat van plezier maken, hoor. (af met schotels)
- NICOLE Kom, Carine. We zijn weg. (recht)
- CARINE Ja, we zijn weg. (idem - Frederik en Roger ook)
- FREDERIK Dat is nu spijtig. We waren ons net zo goed aan 't amuseren.
- CARINE De groeten aan je vrouw. (ze kijkt naar Nicole en ze beginnen enorm te proesten en leunen tegen elkaar van het lachen)
- ROGER Zijn vrouw is weg. En ik ...
- NICOLE Sorry. (maar ze blijven lachen)
- FREDERIK We kunnen dit misschien nog eens overdoen ... zonder

- CARINE Zonder wat?
- FREDERIK Zonder dit... dit verleden ... ik bedoel... we moeten er kunnen om lachen ... nietwaar, Roger?
- ROGER Zeker - zeker - we moeten er kunnen om lachen. Achteraf bekeken is dit wel grappig. (lacht - de anderen ook - al is het op een andere manier - ze nemen afscheid)
- NICOLE Enfin, 't was wel plezant, hé Carine.
- CARINE Zeker. We spreken nog af ?
- FREDERIK Volgende week?
- (Frederik en Carine geven mekaar een hand. Ze verdrinken in elkaars ogen. Frederik is onder de indruk. Als ze weg zijn. staat hij hen nog na te staren)
- ROGER Frederik - wordt wakker.
- FREDERIK Een whisky - een dubbele.
- ROGER 't Is niet waar, hé.
- (licht uit - beiden af)
- SOPHIE (in spot - presenteert) 't Was wel waar. Frederik was weer verliefd tot achter zijn oren. Carine was een heel ander type vrouw dan de-gene die hij tot nu toe ontmoet had.
- CARINE (spot op haar) Dat zal wel. Ik ben me enorm aan Frederik gaan hechten. Ik zou alles voor hem gedaan hebben. Het vulde mijn leven. Ik had eindelijk een doel voor ogen. Ik zou mij inzetten om iemand gelukkig te maken tot het einde van zijn dagen. Ik zou hem zijn ongelukkige verleden doen vergeten. Het was een opdracht en tevens mijn hobby, een levenswerk.

- SOPHIE Dat is waar. Carine spaarde zichzelf niet om het leven van Frederik zo aangenaam mogelijk te maken. Dit was hem nog nooit overkomen. "Alleen," schreef hij in zijn dagboek "het geluk overweldigt mij zo ; . dat ik er bang van word. Gewoonlijk duurt het geluk maar een r stonde maar bij mij is dit nu al twee dagen aan de gang, 't maakt mij onrustig." Ondertussen had hij zich aangeboden als kok en Roger als kelner in een bekende taverne. En toen werd hij ontdekt. Twee dagen na de ontmoeting met Carine begaf hij zich naar de uitgeverij. Al zijn uitspraken, proza en bedenkingen had hij verzameld onder de noemer "Het leven volgens Frederik". Met kloppend hart, barstend van de zenuwen, stapte hij het bureel binnen.
- (beiden af)
- POL (zit achter bureau als uitgever - Frederik staat voor hem) Meneer Van de Calseyde. Ik heb uw werk gelezen en ik moet eerlijk bekennen dat het boeiend geschreven is.
- FREDERIK (verlegen) Dank u, meneer. Dank u, graag gedaan.
- POL Kijk. Ik leg ze nu voor aan het leescomité en als dat zich akkoord verklaart, dan staat niets een publicatie nog in de weg.
- FREDERIK 't Is te hopen, hé meneer.
- POL Ik moet er eerlijkheidshalve aan toevoegen dat u niet de enige bent die manuscripten hebt ingeleverd. Volgende week verschijnt u met nog twee andere auteurs voor de commissie om jullie werken in te leiden en te verdedigen. Daar wordt dan ook uitgemaakt welke twee werken het eerst op de markt komen. Ons budget is beperkt dus moet de uitgave renderend zijn. Het is voor ons ook een gok.
- FREDERIK Mag ik weten wie de twee anderen zijn?
- POL Dat mag u zeker. Een ogenblik. (scharrelt in papieren) Ha - hier- ja, deze is natuurlijk niet de eerste de beste. We hebben een roman op stapel staan van Daniel Springers.

- FREDERIK Van die politiereeks?
- POL Yep - hijzelf. Hij publiceert reeds acht jaar thrillers die als zoete broodjes over de toonbank gaan. Voor hem zal dat niet zo'n probleem zijn.
- FREDERIK Jezus, ik heb daar al wat van gelezen.
- POL U moet niet onzeker worden. Misschien reageert het lezerspubliek ! zeer enthousiast op je werk. "Het leven volgens Frederik" is wel I boeiend.
- FREDERIK En wie is de derde?
- POL Ha, ook een debutante. 't Zal wel tussen jullie twee gaan. Karen Van Overberghe met ... (neemt boek) een roman. "Mist over het land".
- FREDERIK Dat is een mooie titel.
- POL "Het leven volgens Frederik" ook.
- FREDERIK Dank u.
- SOPHIE (op als secretaresse - mini-jurk - zeer bevallig en aantrekkelijk - ze glimlacht naar Frederik die er zenuwachtig van wordt - hangt over Meneer de directeur) ik begrijp niet wat u hier geschreven hebt. (ondertussen wrijft ze over Frederiks knie. hij wordt hier zeer ongemakkelijk onder)
- POL Ik zal dit nog eens doornemen. (telefoon gaat - neem af) Hallo ... ja, daar spreekt u mee. (antwoordt en luistert geduldig) (Sophie voert haar pogingen om Frederik te behagen nog op zonder dat Pol daar iets van merkt. Frederik zit zowat te sterven op zijn stoel. Dan laat ze haar pen vallen. Ze hurkt naast Frederik en bukt zich om die op te rapen)
- FREDERIK ... Juffrouw...

- SOPHIE (wendt zicht tot Frederik - boezem dicht tegen hem - ze wrijft met haar handen over zijn benen) Ja. (zwoele stem) Zegt u het maar.
- FREDERIK ... Mag ik ...
- SOPHIE Waarmee kan ik u helpen? (bedoelt iets heel anders)
- FREDERIK Een glas water, alsjeblieft.
- SOPHIE (proest het uit) Een ... wat?
(Pol legt hoorn neer) En ... wat denkt u ?
- POL Laat die brief hier. Ik bekijk het nog wel even.
- FREDERIK Mag ik het naar het toilet?
- POL Maar natuurlijk, meneer Van de Calseyde. Yolande, wijs hem de weg.
(tot Frederik) Zij zal even met u meelopen.
- FREDERIK Dat ... is niet nodig.
- SOPHIE Geen probleem hoor, ik moet toch die kant uit. Volgt u ?
- FREDERIK Ja ... moeten wij niets meer bespreken, meneer?
- POL Nee, wat mij betreft niet. Had u nog een probleem?
- POL Wel, tot vrijdag dan, meneer Van de Calseyde.
- FREDERIK Tot vrijdag.
- SOPHIE Komt u mee? Ik wijs u de weg.
- FREDERIK Ja, dank u.
(beiden af - Pol begint te schrijven - bizarre verlichting)
- ROGER (spot - op als noodlot) Die vrijdag lag ik op de loer. Ik zou weer kunnen toeslaan.

- NICOLE (spot - op als fee van het geluk) Vergeet het maar, meneer noodlot, want ik ben er ook.
- ROGER Ach nee. Ik wil niet dat Frederiks manuscript wordt uitgegeven.
- NICOLE Dan zit je wel met een probleem want ik wil dat nu juist wel.
- ROGER Je weet natuurlijk niet wat ik nog achter de hand heb.
- NICOLE Misschien vergis je je weer. Ik heb namelijk ook nog wat in petto.
- ROGER Ik ben benieuwd.
- NICOLE Ik popel.
- (ze verdwijnen - gewone belichting - we zijn een week later - Pol zit nog steeds te schrijven - Sophie op als Yolande)
- SOPHIE Meneer de directeur. De heren Van de Calseyde en Springers zijn er al. Mevrouw Van Overberghe nog niet.
- POL Goed, Yolande, ik heb hier het rapport van het leescomité. Laat ze maar binnen.
- SOPHIE Eerst die meneer Van de Calseyde ?
- POL Yolande, maak die man niet overstuur. Je hebt er een handje van weg om een man totaal verward te maken.
- YOLANDE (achter hem - handen rond zijn hals) Maak ik u verward, meneer de directeur?
- POL (duwt baar handig weg) Yolande, stop daarmee en laat meneer Van de Calseyde komen.
- YOLANDE Zoals u wil... Karel.
- POL En noem me zo niet.

(Yolande af)

- ROGER (op - artistiek gekleed : witte sjaal - zwarte hoed - arrogant type)
Goede morgen.
- POL Bent u daar al, meneer Springers?
- ROGER Waar zou ik anders moeten zijn? Op de maan? (grinnikt om zijn eigen vondst) A propos - hoe zit het? Wanneer wordt het uitgegeven? Ik heb een schitterend idee voor de lay-out voor de omslag.
- POL Moment, meneer Springers, niet zo vlug. Er staat daar buiten nog een auteur die kans maakt om uitgegeven te worden. En ik had eerst ...
- ROGER Die snul? Ik ken hem niet. Nog nooit gezien op boekenbeurzen of besprekingen. Luister, ik stel voor om een eerste oplage van achthonderd exemplaren uit te geven. Ik zal wat regelen voor de presentatie. Ik zal signeren op verschillende beurzen en in grote boekenwinkels. Ik bepaal zelf welke.
- POL Meneer Springers, u bent niet onze enige auteur hier.
- ROGER En ik vind dat het contract vandaag rond moet zijn.
- POL Ik wil eerst meneer Van de Calseyde spreken.
- ROGER U weet even goed als ik hoe mijn politiethrillers verslonden worden. Ik heb een breed lezerspubliek.
- POL Toch vond de jury dat dit boek van een minder niveau is dan al uw vorige. U kan op een briljante manier uw lezers boeien maar dit komt minder goed over.
- ROGER Misschien kunnen we een Tv-interview toestaan, dat zal de omzet - verhogen.

- POL (roept) Meneer Springers, ik heb nog twee auteurs die zich komen aanbieden.
- ROGER Vergeet die. Wat ik schrijf, is uit het leven gegrepen.
- POL (recht) Dank u, meneer Springers. (met Roger naar deur) Yolande.
- ROGER U kan zich nog bedenken. (af)
- SOPHIE Mag meneer Van de Calseyde eindelijk komen?
- POL Ja, haal hem maar. (weer aan bureau)
- FREDERIK (op) Ha, meneer. Hoe gaat het? (Sophie naast hem)
- POL Meneer Van de Calseyde, gaat u zitten. (tot Sophie) Is mevrouw Van Overberghe er nog niet?
- SOPHIE Nee, maar zodra ze er is, stuur ik haar onmiddellijk.
- POL Dank u.
- CARINE (gehaast op) Sorry dat ik laat ben, maar er was een file van twee kilometer op de autostrade.
- FREDERIK (verbouwereerd recht) Carine ...
- CARINE (idem) Frederik - wat doe jij hier?
- POL U kent elkaar? Des te beter. 't Is in orde, Yolande. (Yolande gaat af) Gaat u maar allebei zitten hoor.
- FREDERIK Maar ... ik ben hier om een script uit te geven.
- CARINE Ik ook.
- POL U kent dus mevrouw Karen Van Overberghe?

FREDERIK Maar zij heet toch niet zo ?

CARINE Nee, dat is mijn pseudoniem.

(de telefoon gaat - Pol neemt op - Carine en Frederik praten verder)

FREDERIK Maar ... dan ben jij hier ook om een script uit te geven.

CARINE Jawel, "Mist over het land".

FREDERIK Ja, dat heb ik gehoord.

CARINE En hoe heet jij?

FREDERIK Hé ? Frederik ... ken je mijn naam niet meer?

CARINE Nee, ik bedoel je pseudoniem.

FREDERIK Dat heb ik niet. Ik ben gewoon Frederik ...

CARINE Hoe heet je boek?

FREDERIK "Het leven volgens Frederik."

CARINE Echt? Verzamelde moppen?

FREDERIK Nee, het zijn allemaal overwegingen en bedenkingen over het leven.
De directeur zegt dat het goed is.

CARINE Maar waarom zei je dat niet eergisteren?

FREDERIK 't Is er niet van gekomen. Jij zweeg ook in alle talen.

CARINE Ik vind dit wel grappig. Misschien kan je dit voorval ook nog
opschrijven.

FREDERIK Wie weet.

- POL (legt telefoon neer) Excuseer. Ik moet jullie wat zeggen. En dat is niet zo fraai. De grote baas is van oordeel dat we het boek van Springers moeten uitgeven.
- FREDERIK Maar u vond het mijne beter.
- POL Ik wel, meneer Van de Calseyde en dat van de juffrouw ook, maar meneer Springers is geen onbekende voor de eigenaar. Ze gaan samen al eens golfen en eten al eens samen in hetzelfde restaurant. Meneer Springers heeft er mee gedreigd met al zijn werken naar de concurrentie te gaan.
- CARINE Zo, en wil je weten wat ik ervan vind?
- POL Nee, dat wil ik niet weten.
- CARINE Je zal het toch horen. Heel dat uitgeverijgedoe van jullie is zo corrupt als het maar kan zijn. Als wij dus met de grote baas zouden waterpolo spelen, of tennissen, zouden voor ons ook alle deuren opengaan? Hoor je dat, Frederik? Kwaliteit speelt hier geen enkele rol. Weet u wat, meneer de directeur, steek uw boeken in uw... (censuursignaal - Carine raast verder) 't Is altijd hetzelfde: geef het volk brood en spelen. Als je nog eens iets schrijft, Frederik, schrijf dan stationsromannetjespulp zoals Springers. (tot Pol) Kom, Frederik, we zijn hier weg. (Voor Frederik kan reageren. heeft ze hem meegetroond naar de deur en zijn ze weg. Pol slaat de armen ten hemel)

BLACKOUT.

- SOPHIE (op als dienstster) Ze kwamen vaak in het restaurant samen. Alle vier. Daar werd nogal wat afgepraat over de voorbije en komende dingen. Frederik was er het hart van in dat zijn boek nog niet werd uitgegeven. De anderen spraken hem moed in. Carine zocht voor hen beiden een andere uitgever. Ze klopten aan vele deuren maar die gingen niet open. En die avond las Frederik hen voor uit eigen werk : "als twee mensen aan dezelfde deur kloppen, zal er voor de ene worden opengedaan en voor de andere niet. Dat komt omdat de ene indringender en agressiever kan kloppen dan de andere. Als het moet, zal de ene zelfs zijn voet tussen de deur steken. Voor degene die in het leven te stil en te aarzelend klopt, zal nooit worden opengedaan.
- NICOLE (op - presentatie) Op een avond opende Carine zelf de deur van haar hart want Frederik stond wel steeds op de stoep maar de angst was groter dan de liefde.
- SOPHIE Maar die avond kon hij eindelijk de moed vinden om de gevreesde stap te zetten. Al was het niet zonder hulp van Carine.
- NICOLE De bruiloft kwam in het verschiet.
- SOPHIE En dus gaf Frederik een vrijgezellenfuif.
- NICOLE Roger was er ook.
- SOPHIE En Pol. Die was speciaal vanuit Spanje afgereisd. Nicole kwam niet, die had het te druk met mooi te wezen.
- NICOLE Voor het eerst sinds lang waren de drie vroegere vrienden weer herenigd. Pol werd alles vergeven.
- SOPHIE Het café daverde op zijn grondvesten.
- (Pol. Roger en Frederik aan tafeltje)

- POL Frederik, kerel, dat ik dit nog mag meemaken. Het wordt een heel goed huwelijk en dit wordt een knalavond. Drink eens iets anders -" dan die eeuwige cola of koffie. Hallo ... drie whisky's - of heb je liever een stevige pint?
- FREDERIK Nee - nee.
- ROGER je kan daar niet tegen. (is al wat tipsy)
- FREDERIK Nee, want morgen is het de grote dag en ik wil er goed uitzien. !
- ROGER Je bent zenuwachtig zeker?
- FREDERIK Nee zeker, kijk eens hoe mijn handen beven.
- POL Daarom juist moet je nu eens iets drinken om te kalmeren.
- SOPHIE Drie whisky's dus.
- FREDERIK Eentje dan. Ik moet dat toch één keer proeven.
- POL Voilà, zo wil ik het horen. Drie dus.
- SOPHIE 't Komt in orde.
- ROGER Voorzichtig hé, dat je morgen nog weet wie je bent.
- POL Weet jij het nog?
- ROGER Heu - nu ie 't zegt. Wie ben ik eigenlijk ?
Weet jij voor wie de mensen mij soms nemen?
- POL Voor Jean-Pierre Van Rossem.
- ROGER Nee, onnozele zot. Frederik, op wie lijk ik ?
- FREDERIK Op je moeder, vind ik.

- POL Of op die hond van de baas hier. Die heeft ook zo'n platte smoel.
- FREDERIK De baas?
- ROGER Die hond.
- POL Roger.
- ROGER Zeg, nu is 't al genoeg hé. Ik lijk nogal op Jean-Claude Van Damme, zeggen ze.
(spot) Ja, op zijn achterste zeker. En als ze je nu zouden zien, lijk je meer op een stramien.
- ROGER (recht) Hela, hela, polleken. Pas op, hé. Ik zat bijna in Hollywood, hé.
- FREDERIK Ik ook. Ik heb heel mijn leven gedroomd van Amerika en nu ... nu is 't zover.
- POL (arm rond Frederik) Morgenavond zit je op 't vliegtuig, kerel. Dan is 't geen droom meer. Na de trouwpartij - wham - weg naar Amerika. Here comes Frederik Van de Calseyde. (zegt dit met een Amerikaans accent) Proost.
(ze staan recht - het glas in de hand)
Cheers. In één teug uitdrinken, jongens.
(ze drinken hun whisky in één teug uit - Frederik moet zodanig hoesten dat ze hem moeten ondersteunen)
Nog eens 't zelfde, of nee, breng de fles maar. 't Is op Frederiks kosten.
- FREDERIK Oei, dat brandt.
- POL Dat betekent dat het deugd doet.
- FREDERIK Ja, maar ik ga dronken worden. (gaat zitten - de anderen ook)
- POL Je trouwt maar één keer in je leven, Frederik.
- FREDERIK Twee keer.

- ROGER Mijnschoonzuster drie keer. En als ik mijn vrouw bekijk, is 't precies of ik al zeven keer getrouwd ben. (gelach) Je hebt je vliegtuigtickets toch nog?
- POL Hij heeft ze al twintig keer uit zijn zak gehaald om te kijken.
- FREDERIK (haalt ticketten uit zijn zak) Hier zie - hier zijn ze. Amerika zien en sterven.
(Sophie brengt een fles - Pol schenkt in - ze drinken nu bestendig)
- ROGER Volgens mij was dat een ander land.
- POL Ja, nu je 't zegt. 't Was niet Amerika.
- FREDERIK Enfin, welke stad was dat nu weer. (probeert nu de naam van de stad te raden)
mmmmmm zien en sterven. Allé, welke was het nu.
- POL Kom, alle drie tegelijk. (murmelen alle drie)
Mmmmm zien en sterven.
- ROGER Dat laatste hebben we toch juist, hé.
- POL Was 't niet ... (naburig dorp of gemeente)
- ROGER Willen jullie daar heen gaan?
- FREDERIK Maar we zitten hier toch goed.
- POL Frederik, 't is eens wat anders. ... (naam dorp of gemeente) is een boerendorp waar ze ons nog niet kennen. Komaan.
- ROGER Ja, hier zie, Jean-Claude Van Damme in ...
- POL Kom, Frederik, drink uit.
- FREDERIK Ik zie ze nu al vliegen.

- ROGER Ik zie ze altijd vliegen - de vliegen.
(ze houden mekaar vast van het lachen maar ook omdat ze alledrie tippy geworden zijn) Wacht, ik moet eerst nog eens ...
- POL Kan je dat thuis niet doen?
- ROGER Nee, we hebben daar geen café.
- FREDERIK En daar moet hij het eerst vragen.
- ROGER Niet weglopen, hoor. (af)
- POL Frederik, kerel, we hebben al wat beleefd in ons leven, nietwaar ?
- FREDERIK Het leven zit boordevol belevenissen, Pol. Vandaag weet je niet waar je morgen zit.
- POL In Amerika.
- FREDERIK Ja, dat wel maar wat zal dat worden? Een mens leeft beter in het heden. Dan weet je tenminste wat je moet aantrekken en wat je gaat eten. Kijk, ik weet nog dat we hier zitten. Voor zover ik het nog kan zien. Het leven is een kinderhemd, vuil en besmost en je moet spartelen en wringen om er door te raken.
- POL En wij hebben al wat gesparteld en gewrongen.
- FREDERIK Juist, Roger.
- POL Pol.
- FREDERIK Pol?
- POL Ja, 't is Pol. Roger is naar 't WC.
- FREDERIK Roger is naar 't WC. 't Rijmt nog ook. (grijnst)
- POL Frederik, we zijn weg.

- ROGER (op) Vooruit, we gaan naar ..,
(ze maken aanstalten om weg te gaan maar drinken hun whisky op en
nemen de fles mee)
- FREDERIK (spreekt met een dubbele tong) Ja, maar ... oe - oeps, ik voel me raar.
- POL Hallo, kom eens hier, voor dat het spel begint.
- SOPHIE (op) Hela, wie gaat dat hier betalen.
- POL Zie je wel, 't spel begint al.
- FREDERIK Carine, je moet niet kwaad zijn.
- SOPHIE Ik ben Carine niet. Kan ik afrekenen?
- FREDERIK Pardon.
(ze bekijken haar stom - zijn nu reeds goed onder de olie)
- SOPHIE Zeg, hoe zit dat hier. Komt er nog wat van?
- POL Jongens, ze vraagt of er nog wat van komt.
- ROGER Dat moeten ze mij geen twee keer vragen. (hij omhelst haar, Frederik
en Pol doen hetzelfde. Dan steken ze haar joelend en juichend de
hoogte in)
- FREDERIK Luister, Nicole, we zullen morgen alles regelen. (hij hoest) Compris?
- SOPHIE Ik ben Nicole niet en hoe zit dat met de rekening?
- POL Wanhoop niet, kind.
- ROGER Schrijf het op de spiegel.
- FREDERIK Hierzie, Jeannineken, je mag de rest houden. (betaalt)

SOPHIE Dank u, meneer Felix.

FREDERIK Is dat tegen mij? Ha, ik ben Felix.

SOPHIE Jullie gaan zo toch niet rijden?

POL We gaan de bloemetjes buiten zetten in ...

SOPHIE Maar dat is een heel eind rijden?

ROGER Ben ik nu al naar 't WC geweest?

FREDERIK Al tien keer. Komaan.

POL Schatje, vertel niemand waar we naartoe gaan.

SOPHIE En als er iets gebeurd?

FREDERIK Op de vooravond van ... ja, waarvan?

SOPHIE Van je trouwdag, alsjeblieft. Wees voorzichtig hoor.

ROGER Excuseer, waar is 't WC ?

POL Niks WC, we vertrekken.

FREDERIK Naar Amerika.

ROGER Zijn we in Amerika?

(ze ondersteunen hem)

FREDERJK Pas op, daar komt de bruid.

(ze zingen de bruiloftmars zo goed als het gaat terwijl ze weggaan:
"Daar komt de bruid. daar schuift ze uit". Men hoort de bruiloftmars
- Carine heeft haar bruidskleed aan en een ruiker bloemen in de hand.
Ze heeft een leuk wit hoedje met sluier op of bloemenkrans. Ze kijkt

ongerust op haar uurwerk. De muziek van de bruiloftmars herbegint.
Carine wordt steeds wanhopiger. Ze pruilt)

SOPHIE (bij haar) Carine, iedereen is weg. Hm, afin, volgende keer beter, kind.
(Carine huilt uit bij Sophie. Deze geeft haar de ringen)
Je kan ze misschien laten smelten. (af)

(de muziek herhaalt zich weer)

CARINE (roept naar boven) Wil je daar eens mee ophouden, ja ?
(de muziek stopt)
Idioten.

FREDERIK (op - ziet er niet uit) Ha, Carine, hoe gaat het?

CARINE (haar woede laait op) Wablieft? Hoe gaat het? Zie je me hier staan blinken? Iedereen is weg. Je wordt bedankt.

FREDERIK Och, 't is niks. Ik ben er toch. Ik laat je nooit in de steek.

CARINE Hou je domme opmerkingen maar voor jezelf. Ik ben nog nooit in mijn leven zo vernederd geweest. Ik voel mij beledigd en gekwetst. Ik maak er een eind aan. De schande die je me bezorgd hebt, vergeef ik je van mijn hele leven niet. Egoïst.

FREDERIK Maar we hebben een ongeluk gehad. We zijn in de gracht gereden. Een geluk dat ik nog leef.

CARINE Had ik je daarstraks in mijn handen gekregen, je had het ook niet overleefd. En wat die reis naar Amerika betreft, hé vriend, ik ga alleen. Geef die vliegbiljetten maar af.

FREDERIK (murmelend) Ik ben ze kwijt.

CARINE Wat?

FREDERIK (luider) Ik ben ze kwijt.

CARINE (staat hem even verstomd aan te staren) Kwijt? Hoe kwijt? Hoe kan dat nu ?

FREDERIK Ik weet het ook niet. We hebben al die grachten afgezocht.

CARINE Ook dat nog. Jij verdomde, onnozele kinkel die je bent. Hier, je mag voor mijn part verrekken. (duwt abrupt de bloemen in zijn handen) Ik wil niets meer met jou te maken hebben. Idioot. Jij zal nooit iets in je leven bereiken. Nooit - nooit - nooit. Al schrijf je nog honderd boeken over het leven, je weet niet eens wat het leven is. Pfoe. Je moet hem daar nu eens zien staan. Doe dan toch iets. Je bent te zwak en te angstig om iets te bereiken. Je kan nooit eens een vuist maken. Je laat op je schoppen. Je neemt nooit initiatief. Je bent een uil en je zal altijd een uil blijven. Salut en de kost. (weg - komt terug en zet haar bruidshoedje op zijn hoofd) En probeer me niet te bellen of te schrijven want ik knijp je de strot dicht. (af)

(Pol en Roger zijn getuige geweest van haar laatste betoog. Frederik staat eerst onthutst te kijken met de bloemen in zijn hand en de sluier voor zijn gezicht. dan valt hij in zwijm. Roger en Pol snellen hem ter hulp)

BLACK OUT.

(Pol en Roger maken zich op voor een reünie. Ze hebben enkel hun mooie broek aan. Ze maken zich verder op: hemd - kousen ,Kammen hun haar enz. Ondertussen zeggen ze hun tekst)

POL Het wilde maar niet lukken met Frederik.

ROGER Ken je dat ? ,je hele leven droom je van dingen die onbereikbaar schijnen en als de kans zich voordoet ... dan ... kan je ze niet grijpen.

POL Frederik verging het niet anders. Hartaanval - van de schrik zeiden de dokters.

ROGER Toen Frederik in de kliniek aankwam, zei hij enkel nog: "Ziezo, dat was het."

- POL En hij viel weer in coma. En nu is het zover.
- ROGER Wij moeten ons wat haasten. we mogen niet te laat komen.
- POL Even nog.(even hoort men klokken luiden)
Nee, het is niet wat jullie denken.
- ROGER Want Frederik kwam terug In de maatschappij en in het leven. We steunden hem zoveel we konden.
- POL Hij vond eindelijk erkenning voor zijn werk.
- ROGER Zijn boek werd uitgegeven en hij brak zijn been. We zijn uitgenodigd op de receptie en de voorstelling ervan. Van zijn boek, bedoel ik.
- POL Amerika heeft hij dus nooit gehaald,
- ROGER je kan niet alles hebben in het leven, placht hij te zeggen. Zie ik er goed uit?
- POL je ziet er uit zoals je altijd geweest bent.
- ROGER Jean-Claude Van Damme,
- POL Nee, eerder Pinocchio. Vooruit, we zijn er vandoor. Och ja, jullie zijn ook uitgenodigd. Daarvoor zijn jullie hier toch.
- BLACK OUT. LICHT WEER OP.**
- FREDERIK (met been in het gips - aan een tafeltje - kruk bij zich) Het werd een onvergetelijk avond.
(er begint muziek te spelen op de achter rond)
Het was meer een reünie dan een stijve receptie. Ze waren er allemaal.
- ROGER (op) Hallo. Ik ben de eerste.

- FREDERIK Ja, altijd. Hoe gaat het thuis? 't Is een tijd geleden, zeg. Twee jaar al.
- ROGER Vijf jaar en ik heb vier kinderen.
- FREDERIK Dat beloofd als je vijfentwintig jaar getrouwd zal zijn. Hoe gaat het met Frederik, je oudste?
- ROGER Heel goed. Ja, hij is de meest rumoerige maar ...
- FREDERIK Maar wat?
- ROGER Die jongen ... hij is een dromer. Hij verzint verhaaltjes en zo.
- FREDERIK Waar heb ik dat nog gehoord? Whisky?
- ROGER Nee, dank je.
- FREDERIK Wat? Drink jij geen whisky? Jij zei altijd: "dat is mijn eten en drinken."
- ROGER Tja, ik ... thuis ... mijn vrouw is daar niet zo blij mee.
- FREDERIK Je moet toch van niets meer verschieten.
- ROGER Ho maar, pas op. Ik breek soms nog wel eens uit. Dus, vanavond is het een zeer speciale avond.
- FREDERIK Dat dacht ik ook. (ze drinken whisky - Pol en Nicole op)
Wel, wel, Pol en Nicole. Nooit gedacht.
- NICOLE Freekje, je dacht toch niet dat we deze avond zouden vergeten.
(kus)
- FREDERIK (terwijl ze Roger begroeten) Hoe was het in Spanje?
- POL Och, 't weer was er goed en het restaurant is in goede handen dit weekend.

- NICOLE Op Pedro kunnen we altijd rekenen om in te springen. Hier, dat is voor jou. (geeft een enveloppe aan Frederik)
- FREDERIK (opent deze en haalt er twee vliegtuigbiljetten uit) Maar dat is ... dat zijn ...
- POL Twee vliegtuigbiljetten voor Amerika. En verlies ze nu niet.
- NICOLE Hij heeft nu een vrouwtje dat daar zal op letten. Waar is ze trouwens?
- FREDERIK Nog in de keuken bezig. Ze komt zo. Maar Nicole - Pol - dat is teveel. Straks krijg ik weer een hartaanval.
- ROGER Ha nee, nu moet je daar nog mee wachten tot je terug bent.
- FREDERIK Maar ... ik zit hier in het gips.
- POL No problemo. Je mag ze gebruiken als het je past. Dat is zo geregeld. En het hotel is op de hoogte.
- FREDERIK Het hotel?
- NICOLE Je dacht toch niet dat we je zo lieten gaan? Nee, nee. Tien dagen Florida, overnachtingen en ontbijt inbegrepen.
- ROGER En ... een bezoek aan de filmstudio's. (neemt de biljetten en zwaait ermee - legt ze dan op tafel)
- FREDERIK Hoe weet jij dat nu ?
- POL Omdat Roger mee in het complot zit. We zijn je dat allang verschuldigd.
- FREDERIK Slechteriken. Kom eens hier.
(er worden knuffels uitgedeeld)

- NICOLE Zotteke, 't is nog maar half acht.
(Roger kijkt op zijn uurwerk en giet daardoor zijn glas over zijn)
- FREDERIK Sommige dingen zullen nooit veranderen. Sophietje, we gaan naar
Amerika. Hier ...
(de telefoon gaat)
- SOPHIE Ik ben zo terug.
- FREDERIK Verdorie, waar zijn die biljetten nu ?
- ALLEN Ach nee, Frederik.
- POL Ha, hier op tafel.
(ze gaan met zijn allen zoeken. Frederik recht met twee krukken.
Roger onder tafel, richt zich op als Pol ze vindt en botst met hoofd
tegen tafel. schuift onderuit en botst tegen kruk van Frederik die
pardoes neervalt)
- FREDERIK (krabbelt overeind) Zolang er leven is, is er hoop. Als je door het
braambos loopt, trek dan een jeansbroek aan. (grijpt naar zijn hart en
zigt neer)
(de anderen knielen ontzet neer. Muziek = im paradisum of requiem
van Mozart)
- POL Ja, 't moest er toch eens van komen.
- NICOLE Gelukkig is hij niet alleen.
- ROGER Zwijg, mens.
- NICOLE We hebben hem allemaal gesteund zoveel we konden.
- POL Zouden we niet een dokter roepen in plaats van te zeveren. (af)

SOPHIE (verheugd op) Frederik, je boek is een succes. Er zijn al tal van voorintekeningen en het ligt nog niet eens in de winkels. De uitgever heeft zopas '.' (liet Frederik) Frederik, wordt wakker. Frederik.

ROGER Ik zal me toch maar een whisky nemen - of twee - of drie.

BLACK OUT.

POL En zo eindigt het leven volgens Frederik.

ROGER Onverwacht.

POL In alle gezelligheid.

ROGER Zoals hij het graag zou hebben gewild.

POL Zijn droom van Amerika was bijna uitgekomen.

ROGER En zijn boek was er.

POL Maar net ietsje te laat.

ROGER Het scheelde maar een haartje. (met duim tegen wijsvinger).

(februari 1996)